

Περιεχόμενα:

Επισφάλεια	σελ 2
ΧΑΛΚΟΡ	σελ 3
Κληδικές συμβάσεις	σελ 4-5
Ανταποκρίσεις από χώρους δουλειάς: <i>Pizza Fan - Super Market</i> <i>Προμηθευτική - Pizza Domino</i>	σελ 6-7
<i>ΚΑΤΣΕΛΗΣ - Παιδική σταθμοί</i>	σελ 10-11
Απλήρωτοι εργαζόμενοι	σελ 8-9
Εργασιακά νέα	σελ 12
Εργαζόμενοι στην ειδική αγωγή	σελ 13
Εργαζόμενοι στην ΕΡΤ	σελ 14-15

Ποιοι είμαστε

Σ' αυτό το έντυπο γράφουμε εργαζόμενοι και άνεργοι κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιομηχανία, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες, εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες εργασίας και από το δημόσιο.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες εργασιακές σχέσεις που μας επέβαλαν με το μνημόνιο και με αφορμή την καπιταλιστική κρίση.

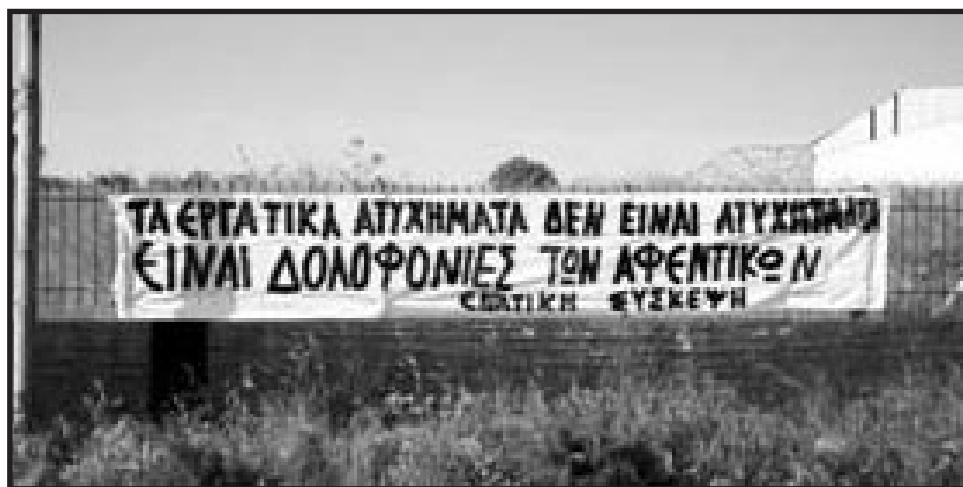
Προερχόμαστε στην ουσία από 3 γενιές που η κάθε μια έδωσε την δική της μάχη από την περίοδο 80-85 στα εργοστάσια και οικοδομές, στην περίοδο 90 που είχε ηττηθεί το εργατικό κίνημα και συγκρούστηκε με πολλούς τρόπους και σε εργασιακούς χώρους και η γενιά που βγήκε από τα δεκεμβριανά του 2008 μέσα σε ακόμα πιο οξυμένες συνθήκες.

(συνέχεια στη σελίδα 2)

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ 1 ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟ ΑΠΛΗΡΩΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ ΖΗΤΙΑΝΟΙ ΣΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΟΥΣ;

- **ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΑΥΣΤΗΡΕΣ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΩΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΠΟΥ ΧΡΩΣΤΑΝΕ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ.**
ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥΣ
- **ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΠΟΥ ΣΤΙΣ ΠΤΩΧΕΥΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΒΑΖΕΙ ΣΕ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**

4 μήνες από το θάνατο εργαζόμενου στη ΧΑΛΚΟΡ, δεν αποδόθηκαν ευθύνες

Συμπληρώθηκαν ήδη 4 μήνες από τη δολοφονία εργάτη στη ΧΑΛΚΟΡ του Στασινόπουλου. Ο εργάτης στη ΧΑΛΚΟΡ δολοφονήθηκε όταν εξερράγη στρατιωτικό βλήμα στα χέρια του που ΔΕΝ ήταν του Ελληνικού Στρατού.

Η εταιρεία κάνει επεξεργασία μετάλλ-

λου/scrap, το βλήμα δεν ήταν άδειο και έσκασε στα χέρια του εργάτη ο οποίος διακομίστηκε στο Κέντρο Υγείας Σχηματαρίου. Από το κλιμάκιο του Στρατού που πήγε στη Χαλκίδα ειπώθηκε ότι τέτοια βλήματα δεν έχει ο ελλη.στρατός.

(συνέχεια στη σελίδα 3)

Η σκληραβιά της επιστροφής ή η επιστροφή της σκληραβιάς;

(συνέχεια από σελίδα 1)

Μέσα από τις τωρινές δυσκολίες φαίνεται από μικρά και μεγάλα βήματα στους χώρους δουλειάς ότι γεννιούνται καινούργιες δυνατότητες και προοπτικές. Έτσι, νοιώθουμε την ανάγκη, καταρχήν, να μαθαίνουμε για τα όσα συμβαίνουν μέσα στους χώρους δουλειάς.

Να μεταφέρουμε την εμπειρία μας γιατί κατανοούμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι πάνω κάτω τα ίδια.

Να ενημερώνουμε για όποιες κινητοποιήσεις γίνονται μέσα στους χώρους που περνάνε στα ψιλά γράμματα.

Να εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε αγώνα και σε κάθε πρόβλημα των εργαζομένων που γνωρίζουμε.

Να καταθέτουμε την άποψη μας για κάθε ζήτημα που μας αφορά γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε πολλὰ να πούμε για να τα μάθουν όλοι.

Να οργανώσουμε την πάλη μας μέσα στους χώρους δουλειάς εκεί που καθημερινά βιώνουμε την εκμετάλλευση.

Κόκκινη Γραμμή
Εργατική Σύσκεψη

για επικοινωνία:
ergatikostyposkg@
yahoo.gr

- Υπαίθριες δραστηριότητες (παιδικές κατασκηνώσεις, outdoor activities)

- Στελέχωση εγκαταστάσεων όπως πάρκα δραστηριοτήτων, τοίχοι αναρρίχησης κλπ

- Τηλεοπτικές παραγωγές

- Events-εκδηλώσεις (διαδραστικές δραστηριότητες με σκοπό την προώθηση συγκεκριμένων εμπορικών καταστημάτων ή προϊόντων)

- Παιδικό πάρτυ (παιδική απασχόληση, facilitator, animateur, κλόουν, μασκότ κλπ)

- Εταιρικά event δραστηριότητες που απευθύνονται σε στελέχη μεγάλων εταιριών με σκοπό ή τη διασκέδαση ή τη βιωματική εκπαίδευση ή team building κλπ)

- Συναυλίες(promotion, διαφήμιση κλπ)

- Διακόσμηση μεγάλων εμπορικών κέντρων

Εμείς που εργαζόμαστε σε διάφορα από τα παραπάνω θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε περιληπτικά ποιο είναι το εργασιακό καθεστώς, ποια τα χαρακτηριστικά των εργαζομένων και ποιες είναι οι ιδιαίτερες εργασιακές συνθήκες.

Εργασιακό καθεστώς

Εδώ και αρκετό καιρό το κράτος έχει θεσμοθετήσει ένα νέο τύπο εργαζόμενου τον οποίο αντιμετωπίζει ως ελεύθερο επαγγελματία-επιχειρηματία, τον λεγόμενο «μπλοκάκια». Αν και έχουμε πολλὰ κοινά με τον «μπλοκάκια» εμείς είμαστε ένα βήμα πριν από αυτόν. Δεν έχουμε ακόμα μπλοκάκι.

Ανοίγεις μπλοκάκι όταν οι απολαβές σου ξεπερνάνε τις 5000ευρω από μια συγκεκριμένη εταιρεία. Εμείς λοιπόν, που δεν έχουμε ακόμα μπλοκάκι, για τις εταιρίες που «προσφέρουν» την κάθε εργασία θεωρούμαστε εξωτερικοί συνεργάτες!!!!

Για κάθε εργασία παίρνουμε μια απόδειξη παροχής υπηρεσιών(ή απόδειξη δαπανών). Από το ποσό της πληρωμής παρακρατείται 20%και 3,6(χαρτόσημο και χαρτόσημο ΟΓΑ).

Στο τέλος του οικονομικού έτους κάνοντας τη φορολογική δήλωση αν δεν έχεις ξεπεράσει το αφορολόγητο, το οποίο αυτή τη στιγμή είναι 5000 ευρώ και 9000 ευρώ για νέους κάτω των 29, σου επιστρέφεται το παρακρατηθέν 20%.

Να σημειωθεί εδώ ότι το αφορολόγητο ήταν στα 12000 ευρώ πριν κάποια χρόνια και τώρα θέλουν να το καταργήσουν γενικά.

Όλα αυτά, κι αυτή είναι η διαφορά μας με τους «μπλοκάκιδες» χωρίς ασφάλιση.

Εργασιακές συνθήκες

Πέρα του γενικού ανασφάλιστου χαρακτήρα της εργασίας οι συνθήκες διαφέρουν ανάλογα το είδος και το ύψος κάθε φορά. Από αντίξοες καιρικές συνθήκες (χειμερινό κρύο, ήλιος με 40 βαθμούς) σε εξωτερικές εργασίες, από υπερωρίες που δεν πληρώνονται διαφορετικά από ότι η κανονική εργατοώρα του 8ωρου μέχρι και βραδινά εξαντλητικά ωράρια.

Μια άλλη ιδιαιτερότητα είναι ότι πολλές φορές καλείσαι να κάνεις εργασία που ο εργοδότης σου την έχει πουλήσει στην πελάτη του σαν εξειδικευμένη, παίρνοντας φυσικά το κατάλληλο ποσό για τη δουλειά ο ίδιος, ενώ εσύ αμοίβεσαι σαν ανειδίκευτος. Πολλές φορές δεν γνωρίζεις ακριβώς τις ώρες που θα δουλέψεις με αποτέλεσμα ο προγραμματισμός να φαντάζει πολυτέλεια.

Εργατικό δυναμικό

Τα άτομα που εργάζονται συνήθως είναι φοιτητές, άνεργοι, άτομα που κάνουν δεύτερη δουλειά για να συμπληρώσουν εισόδημα (και εργάζονται στο συγκεκριμένο είδος εργασίας περιστασιακά), άτομα που κάνουν δυο και τρεις δουλιές για να επιβιώσουν.

Επίσης υπάρχουν και αυτοί που θεωρούν τους εαυτούς τους πραγματικά ελεύθερους επαγγελματίες ή αλλιώς wannabe αφεντικά. Πολλές φορές είναι πολύ χειρότεροι στη συμπεριφορά απέναντι στους υπόλοιπους από ότι τα πραγματικά αφεντικά.

Η επισφαλής αυτή θέση (χαμηλό μισθό/αμοιβές, αδυναμία απεργίας, κανένα δικαίωμα σε περίπτωση απόλυσης) σε συνδυασμό με το χαρακτήρα του εργατικού δυναμικού έχει καθορίσει ως ένα βαθμό την αδυναμία συλλογικής οργάνωσης.

Είναι απαραίτητο να βρούμε και να ορίσουμε εμείς οι ίδιοι τον τρόπο αντίδρασης, την ποιότητα των αιτημάτων μας, τον τρόπο διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας και να βρούμε τον τρόπο οργάνωσης για αποτελεσματικότερη δράση.

Είναι απαραίτητο να αγωνιστούμε μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους ενάντια στην καθημερινή ηλιθιασία της ζωής μας.

Είναι απαραίτητο να βρούμε τον τρόπο να αντιδράσουμε συλλογικά απέναντι στους ίδιους τους εργοδότες αλληλά και απέναντι στο κράτος.

(συνέχεια από σελίδα 1)

Στην περιοχή είναι γνωστά χρόνια τα εργατικά ατυχήματα που συμβαίνουν στις εταιρίες του Στασινόπουλου, αλλά κανείς δε μιλάει εύκολα.

Στη ΧΑΛΚΟΡ (πριν καιρό όπως μάθαμε) στην προσπάθεια σύστασης σωματείου έγιναν μαζικές απολύσεις. Τα γύρω χωριά (Σχηματάρι, Βαθύ, Λουκίσια) & πολλές οικογένειες που χουν δουλέψει εκεί, ξέρουν.

ΚΑΙ στο ΕΚΑΒ ΚΑΙ στο Κ.Υ. Σχηματαρίου ΕΙΝΑΙ καταγεγραμμένο το περιστατικό.

Το τραγικό περιστατικό όπως γράφτηκε τότε:

«Χίλια κομμάτια» έγινε 58χρονος εργάτης, πατέρας τεσσάρων παιδιών, όταν -περίπου στις 10 το πρωί της Πέμπτης- στη διάρκεια διαλογής υλικών «σκραπ» (δηλαδή μέταλλα που προορίζονται για λιώσιμο στο χυτήριο) έσκασε πυρομαχικό (!) που βρισκόταν μέσα στα παλιοσίδερα.

Η έκρηξη έγινε στον περίβολο του εργοστασίου «Χαλκός» του ομίλου Στασινόπουλου, στα Οινόφυτα. Ο εργάτης επεξεργαζόταν εκείνη την ώρα παρτίδα από «επιστροφές του στρατού», δηλαδή διάφορα υλικά που περιέχουν ορείχαλκο και χαλκό και τα οποία μετά τη διαλογή λιώνονται στο χυτήριο της «Χαλκός». Συνάδελφοί του, γνώστες της διαδικασίας, είπαν στον «902» ότι προφανώς σε κάποιο από τα βλήματα που έφτασαν με τη συγκεκριμένη παρτίδα υπήρχαν υπόλοιπα πυρίτιδας. Η έκρηξη ήταν μεγάλη και απ' αυτήν διαμελήστηκε ο εργάτης.

Το γεγονός ότι προκλήθηκε έκρηξη σε μια παρτίδα που τυπικά δεν θα έπρεπε να υπάρχουν εκρηκτικές ύλες, κινητοποίησε την αρμόδια υπηρεσία του στρατού που έφτασε στο χώρο. Η σορός του εργάτη μεταφέρθηκε τελικά στο Κέντρο Υγείας Σχηματαρίου μετά τις 3 το μεσημέρι κι αφού πρώτα είχε διασφαλιστεί ότι στο χώρο δεν υπάρχουν άλλα πυρομαχικά.

Με αφορμή την έκρηξη στη «Χαλκός», βγήκε στην επιφάνεια το καθεστώς γκέτο στα εργοστάσια του ομίλου Στασινόπουλου. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι λίγο μετά την έκρηξη στη «Χαλκός» κυκλοφόρησε πληροφορία ότι παράλληλα στο απέναντι εργοστάσιο του ομίλου, στην ΕΛΒΑΛ,

έγινε επίσης ατύχημα όπου εργάτης έσπασε τηλεκάνη του. Όμως αυτό δεν καταγράφηκε από το ΕΚΑΒ, ούτε από το Κέντρο Υγείας Σχηματαρίου, ούτε από το Νοσοκομείο της Θήβας. Η εξή-

έκλεισε το εργοστάσιο και μπράβοι στην πύλη του εργοστασίου απαγόρευαν στους εργάτες να παίρνουν ενημερωτικά φυλλάδια για το γεγονός από συνδικαλιστές συναδέλφους τους.

Μέχρι σήμερα φαίνεται πως δεν έχουν αποδοθεί ευθύνες και δεν έχει παραπεμφθεί κανείς, ενώ εξακολουθεί να λειτουργεί σαν κάτεργο μοντέρνων σκλάβων, η ΧΑΛΚΟΡ.

Η ιστορία με τα scrap δεν είναι ούτε αθώα ούτε καινούργια. Συχνά περιέχονται τοξικά υλικά και ραδιενεργές πηγές-στοιχεία που δεν γνωρίζουν οι εργαζόμενοι. Πριν μήνες, από τη Χαλυβουργία του Μάνεση στάληκε υλικό στην Ιταλία που βρέθηκε ραδιενεργό και επιστράφηκε, ο ντόρος που σηκώθηκε τότε "κάθισε" γρήγορα και το υλικό αποθηκεύτηκε σε ανοιχτό χώρο στην αυλή του εργοστασίου όπου πρέπει να είναι ακόμα. Κανένας κρατικός φορέας δεν ασκεί έλεγχο σε τέτοια φορτία και οι εργαζόμενοι είναι συνεχώς αντιμέτωποι με κινδύνους για τη ζωή τους.

Η έκρηξη έγινε στον περίβολο του εργοστασίου «Χαλκός» του ομίλου Στασινόπουλου, στα Οινόφυτα. Ο εργάτης επεξεργαζόταν εκείνη την ώρα παρτίδα από «επιστροφές του στρατού»

γηση που δίνεται από εργαζόμενους είναι πως η ΕΛΒΑΛ διαθέτει δικό της ασθενοφόρο και μεταφέρει τους τραυματίες όπου θέλει για να μην καταγράφονται επίσημα.

Η διοίκηση της εταιρίας φοβούμενη την αντίδραση των συναδέλφων του

Οι φωτογραφίες είναι από παρέμβαση που έγινε από 20 συναδέλφους μέλη της εργατικής σύσκεψης-κόκκινη γραμμή, στις εγκαταστάσεις της Χαλκορ και στην περιοχή Σχηματάρι - Οινόφυτα με αφορμή το εργατικό ατύχημα

Το σύστημα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, όπως είχε διαμορφωθεί τα εξήντα τελευταία χρόνια μέσα από σκληρούς εργατικούς αγώνες και διεκδικήσεις, ανατράπηκε εξ ολοκλήρου μέσα σε τρία χρόνια από νομοθετικές ρυθμίσεις που καταδικάζουν τον κόσμο της εργασίας στην εξαθλίωση και ανοίγουν το δρόμο στη βάρβαρη καπιταλιστική ανάπτυξη, σε ένα εργασιακό περιβάλλον που θα χαρακτηρίζεται από την ανυπαρξία προστατευτικών διατάξεων για τους εργαζόμενους.

Οι ρυθμίσεις για τις συλλογικές συμβάσεις που ήταν για χρόνια γνωστές στους εργαζόμενους και εξασφάλιζαν ένα μίνιμουμ προστασίας, κυρίως μισθολογικής, καταργούνται με σκοπό την αντικατάστασή τους από ατομικές συμβάσεις όπου ο κάθε εργαζόμενος, σε συνθήκες μάλιστα εκρηκτικής ανεργίας, θα είναι έρμαιο της εργοδοτικής βούλησης.

Ποιες είναι οι αλλαγές που έγιναν

Οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας δέχτηκαν το ισχυρότερο πλήγμα από τις μνημονιακές ρυθμίσεις και μάλιστα όχι τυχαία.

Τα προηγούμενα χρόνια το σύστημα των κλαδικών συμβάσεων εργασίας ρύθμιζε ομοιόμορφα τους όρους εργασίας (μισθούς, επιδόματα λοιπούς όρους εργασίας) στους κλάδους των επιχειρήσεων έτσι ώστε το εργατικό κόστος, οι μισθοί δηλαδή, να μην αποτελούν πεδίο ανταγωνισμού για τους εργοδότες, εξασφαλίζοντας ένα ελάχιστο

Το τέλος των κλαδικών συμβάσεων

στο περιεχόμενο προστασίας για τους εργαζόμενους του κλάδου.

Αυτή τη στιγμή περίπου 1,2 εκατ. εργαζόμενοι δεν καλύπτονται πλέον από συλλογικές συμβάσεις και απασχολούνται με ατομικές και επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας

Η αρχή έγινε με το νόμο 4024/2011 σύμφωνα με τον οποίο **οι επιχειρησιακές συμβάσεις υπερισχύουν των κλαδικών ακόμα και αν οι κλαδικές είναι ευνοϊκότερες των πρώτων.** Μάλιστα, με την παραπάνω ρύθμιση, **επιχειρησιακές συμβάσεις μπορούν να συναφθούν και από ενώσεις προσώπων, που αποτελούνται από τα 3/5 των εργαζομένων της επιχείρησης, αν δεν υπάρχει επιχειρησιακό σωματείο.**

Οι επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας που έχουν συναφθεί από τέτοιες ενώσεις προσώπων (ενώσεις που χαρακτηρίζονται από την έλλειψη ουσιαστικής διαπραγματευτικής δύναμης και αντιπροσωπευτικότητας σε

σχέση με τα επιχειρησιακά ή κλαδικά συνδικάτα), έχουν οδηγήσει ουσιαστικά τα τελευταία χρόνια, στη παράδοση των όρων εργασίας στην εξουσία των διαθέσεων του εργοδότη.

Αν προσθέσουμε και την με νόμο αναστολή της δυνατότητας να κηρυχθούν οι κλαδικές συμβάσεις, γενικά υποχρεωτικές για όλες τις επιχειρήσεις του κλάδου, γίνεται κατανοητός ο λόγος που οι εργοδότες αποχωρούν από τις εργοδοτικές οργανώσεις, δεν υπογράφουν κλαδικές συμβάσεις και προτιμούν να διαπραγματεύονται σε επιχειρησιακό επίπεδο από θέση μεγάλης ισχύος, πολλές φορές με ενώσεις προσώπων, που αντιπροσωπεύουν μικρό αριθμό εργαζομένων σε σχέση με τα κλαδικά σωματεία.

Η υπεροχή της επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης σε σχέση ακόμα και με την ευνοϊκότερη κλαδική και η δυνατότητα των ενώσεων προσώπων να υπογράφουν τέτοιες συμβάσεις, έλησαν τα χέρια της εργοδοσίας για να επιβάλλει, πολλές φορές με την απειλή απολύσεων, μειώσεις μισθών, μερική και εκ περιτροπής εργασία, προσωρινή εργασία κ.τ.λ.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε κάποιες τέτοιες συμβάσεις εργοδότη – ενώσεων προσώπων και το περιεχόμενό τους, το 2011, λίγο μετά τη ψήφιση του νόμου: **"ΓΑΛΑΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΛΑΡΙΣΗΣ**

Από την απεργία στις 23 Μάη που είχε κυρήξει ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου για την υπογραφή κλαδικών συμβάσεων.

Α.Ε (ΟΛΥΜΠΟΣ)", ΛΑΡΙΣΑ: Μείωση των μισθών στα όρια της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), διεύθυνση του χρόνου εργασίας, **"ΑΤΛΑΣ Α.Τ.Ε.Β.Ε.", ΠΑΤΡΑ (ΚΕΡΑΜΟΠΟΙΙΑ) :** Μείωση των μισθών στα όρια της ΕΓΣΣΕ, **"ΕΛΙΝΟΙΛ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ Α.Ε."** ΑΘΗΝΑ: Νέα σύμβαση στα όρια της ΕΓΣΣΕ, **"ΡΕΒΟΙΛ Α.Ε.Ε.Π.", ΒΑΡΗ ΑΤΤΙΚΗΣ (Πετρελαιοειδών):** Μείωση των μισθών στα όρια της ΕΓΣΣΕ (και αρκετές άλλες περιπτώσεις).

Τι μας λένε τα στοιχεία

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΜΕΔ, οι κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις από τις 190 το 2008 μειώθηκαν σε 29 το 2012 ενώ οι επιχειρησιακές συμβάσεις το 2012, έφτασαν τις 976. Από αυτές, το 72,6% συνάπτεται από ενώσεις προσώπων και μόλις το 17,4% από επιχειρησιακά σωματεία.

Είναι, επομένως, προφανές, ότι το νομοθετικό αυτό πλαίσιο θέτει στο περιθώριο την κλαδική σύμβαση, που για χρόνια ρύθμιζε τις εργασιακές σχέσεις χιλιάδων εργαζομένων, και βοηθά την εργοδοσία να επιβάλει την ασυδοσία της μέσω ατομικών ή επιχειρησιακών συμβάσεων.

Αυτή τη στιγμή περίπου 1,2 εκατ. εργαζόμενοι δεν καλύπτονται πλέον από συλλογικές συμβάσεις και απασχολούνται με ατομικές και επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας, ενώ μόλις το 10% των επιχειρηματιών έχουν απομείνει ως μέλη των εργοδοτικών οργανώσεων.

Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι δεν δεσμεύονται από τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αφού όπως αναφέραμε έχει ανασταθεί η υποχρεω-

τική επέκταση των κλαδικών και πλέον από αυτές δεσμεύονται μόνο όσοι εργοδότες είναι μέλη των εργοδοτικών οργανώσεων που τις υπέγραψαν.

Σε περίπτωση διαφωνίας για τη σύναψη συλλογικής σύμβασης, η προσφυγή σε διαιτησία μονομερώς από τους εργαζόμενους, δεν είναι δυνατή πλέον αφού απαιτείται συμφωνία του εργοδότη.

Μόνο ο κόσμος της εργασίας, συσπειρωμένος σε ένα μαχητικό αντικαπιταλιστικό κίνημα, οργανωμένος σε αυτόνομα εργατικά συνδικάτα που δεν θα ελέγχονται από την εργοδοσία και τους ξεπουλημένους εργατοπατέρες μπορεί να φέρει την ολική ανατροπή.

Η ΕΓΣΣΕ και η ανυπαρξία υπεράσπισης της από την ΓΣΕΕ

Τέλος, με τον 4093/2012 ήρθε και το τέλος της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης, αφού πλέον ο κατώτατος μισθός θα καθορίζεται νομοθετικά και όχι με συλλογική σύμβαση. Τα μισθολογικά που θα καθορίζει μια εθνική συλλογική σύμβαση θα δεσμεύουν μόνο τους εργοδότες των εργοδοτικών οργανώσεων που θα την υπογράψουν (όσους απομείνουν δηλαδή σε αυτές, ήδη ο ΣΕΒ δεν υπέγραψε την τελευταία ΕΓΣΣΕ) και τους εργαζόμενους που απασχολούνται σε αυτούς.

Νέες δυσκολίες και νέες δυνατότητες

Η παραπάνω αναφορά στις νομοθετικές αλλαγές στις συλλογικές συμβάσεις δεν έχει ως σκοπό την υπεράσπιση του προηγούμενου καθεστώτος στις εργασιακές σχέσεις.

Άλλωστε οι όποιες παραχωρήσεις του κεφαλαίου αποτελούσαν την αναγκαία συμβιβαστική απάντηση στην εργατική πίεση που κατά καιρούς υφίστατο και που πολλές φορές είχε ως σκοπό την εκτόνωση, σε συνεννόηση με τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Η παραπάνω αναφορά γίνεται για να καταδείξει την νέα εργασιακή πραγματικότητα και τις προθέσεις των καπιταλιστών που πλέον δεν κρατούν ούτε τα προσχήματα.

Η επίθεση κράτους και κεφαλαίου στον κόσμο της εργασίας είναι ολομέτωπη. Το κεφάλαιο υπαγορεύει και οι πολιτικοί εκπρόσωποί του νομοθετούν, κάνοντας σκόνη εργατικές κατακτήσεις και κερκημένα χρόνια και επιβίβληντας ένα πραγματικό μεσαίωνα στις εργασιακές σχέσεις όπου ο λόγος και οι ορέξεις της εργοδοσίας είναι νόμος.

Το "κοινωνικό κράτος" των προηγούμενων δεκαετιών πνέει τα λοίσθια και η επάνοδος του μοιάζει αδύνατη αφού δεν εξυπηρετεί πλέον τα σχέδια του κεφαλαίου για την καπιταλιστική αναδιάρθρωση.

Νοιώθουν πια τόσο σίγουροι που νομίζουν ότι δεν έχουν ανάγκη τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Ευτυχώς η ιστορία μέχρι τώρα δεν τους έχει δικαιώσει πουθενά στον κόσμο!!

Στην καινούργια κατάσταση του πολέμου που κήρυξαν θα απαντήσουμε με πόλεμο. Ας ετοιμαστούμε για αυτόν.

Μόνο ο κόσμος της εργασίας, συσπειρωμένος σε ένα μαχητικό αντικαπιταλιστικό κίνημα, οργανωμένος σε αυτόνομα εργατικά συνδικάτα που δεν θα ελέγχονται από την εργοδοσία και τους ξεπουλημένους εργατοπατέρες μπορεί να φέρει την ολική ανατροπή.

• PIZZA FAN

"Μια μεγάλη επιχείρηση εστίασης που σε εποχές κρίσης μεγαλώνει. Αυτό είναι και η πιο πιστευτή απόδειξη ότι έχει αυτό το "κάτι" της επιτυχίας στη λειτουργία της."

από το site της εταιρείας, στην ενότητα "franchise"

Αυτό το "κάτι" είναι η συνταγή που έχουν εφεύρει τα αφεντικά της πιτσα φαν η οποία βασίζεται στη χρόνια εκμεταλλευτική εμπειρία των ντελιβεράδικων και εμπνέεται από τα τεράστια νούμερα της ανεργίας.

Περιέχει:

Χαμηλά μεροκάματα- πριν ή μετά την "κρίση".

Απλήρωτα δίμηνα εκπαίδευσης στους νέους εργαζόμενους της κουζίνας. Όταν

πλέον προσλαμβάνονται σημαίνει ότι θα μπορούν να βγάλουν τη δουλειά τουλάχιστον 2 ατόμων, ή να "πετάγονται" στο μαγαζί με ένα τηλεφώνημα στις ώρες αιχμής.

Απλήρωτα μηχανάκια, βενζίνες, σέρβις, λάστιχα στους διανομείς. Παρόμοιες συνθήκες με τα σπαστά ωράρια και τα 'έκτακτα' τηλεφωνήματα. Τα εργατικά ατυχήματα δε σπανίζουν.

Από 3 έως 1 τετράωρο ένσημο σε όλους τους εργαζόμενους οι οποίοι συνήθως δουλεύουν τουλάχιστον υπερδιπλάσια. Όταν οι μετανάστες συνάδελφοι πρέπει να συμπληρώσουν ένσημα για τα 'χαρτιά' τους, τότε κατ' εξαίρεση αλληλίζουν οι συμβάσεις για όσο καιρό χρειάζεται και μετά επανέρχονται στο 1 έως 3 ένσημα.

Εντατικοποίηση της εργασίας, με όλο και λιγότερους εργαζόμενους στη βάρδια, με όλο και περισσότερα καθήκοντα.

Απειλές και απολύσεις με ασήμαντες αφορμές, τακτικές τύπου "υπογράψεις ή απολύεσαι", "διεκδικείς άρα απολύεσαι ή σε εξαναγκάζουμε σε παραίτηση".

Και πάντα, υπό το καθεστώς του franchise που διευκολύνει τα αφεντικά να "ξεγλιστράνε" από τις οφειλές τους προς τους εργαζόμενους. Πρόσφατο παράδειγμα:

Πιτσα Φαν Κεραμεικού - Εργαζόμενος κινείται δικαστικά για την εκδικητική απόλυσή του και για τα δεδουλευμένα με τις νόμιμες προσαυξήσεις - Ένα μήνα πριν την εκδίκαση της υπόθεσης το μαγαζί κλείνει απολύοντας όλους τους εργαζόμενους και χωρίς να αποζημιώσει σχεδόν κανέναν. Για μια όμως εργαζόμενη καταθέτει ηλαιογραφημένη παραίτησή, εκβιάζοντάς την επειδή ήταν μάρτυρας στο δικαστήριο υπέρ του συναδέλφου της. Για αυτό το λόγο η ίδια, μετά από 7 χρόνια εργασίας δεν μπορεί να μπει καν στο ταμείο ανεργίας - Το κατάστημα με την ίδια ταμπέλα/πελατολόγιο/ προϊόν, αλλά με άλλη επωνυμία, ανοίγει λίγο πιο πέρα και συνεχίζει ομαλά τη λειτουργία του - Η μέθοδος του franchise στο μεγαλείο της..

Με αφορμή το θάνατο εργαζόμενης σε κατάσταση της Πάτρας

Η διπλανή αφίσα κυκλοφόρησε την άνοιξη του 2013 και κολλήθηκε σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη και Γιάννενα από εργαζόμενες και εργαζόμενους στην πιτσα φαν. Σε κείμενό τους αναφέρουν:

"Ζητάμε να σκεφτείτε σαν εργάτες όχι σαν πελάτες. [...] Από τις φράουλες της Μανωλάδας, από τα σουβλάκια που οι εργάτες φτιάχνουν πρωί βράδυ, τα τηλεφωνικά κέντρα που το αυτί των ανθρώπων λιώνει για 450€ το 8ωρο μέχρι και όλες τις δουλειές που τα αφεντικά επιβάλλουν παρανόμως μειώσεις μισθών, η εργατική νομοθεσία έχει τσαλαπατηθεί και εξυπηρετεί ξεκάθαρα τους εργοδότες. Έχει κοπεί και ραφτεί για να αυγατίζουν τα φράγκα στις επιχειρήσεις και ταυτόχρονα οι ζωές των εργαζόμενων να χειροτερεύουν. Δεν περιμένουμε την καλή θέληση κάποιου κόμματος ή κυβέρνησης, ξέρουμε ότι παγκοσμίως οι συνθήκες και οι νόμοι αλλάζουν για το καλό των εργαζόμενων μόνο όταν οι ίδιοι αγωνίζονται για αυτό. Αλλιώς θα δουλεύαμε ακόμα με αλυσίδες."

Ή ΘΑ ΥΠΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΜΑΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ

Η Ράντκα Νικόλοβα, 38 χρονών, ήταν εργάτρια στην κουζίνα σε κατάστημα της pizza fan στην πάτρα. Βρέθηκε νεκρή εν ώρα εργασίας, κλειδωμένη μέσα στο κατάστημα, ημέρα Δευτέρα 14 Γενάρη. Οι πρώτες εκτιμήσεις έλεγαν πως η κοπέλα πέθανε από καρδιά. Το θέμα κουκουλώθηκε.

Ως γνωστό, η καρδιοπάθεια δεν είναι αρκετός σαν λόγος για να πεθάνει κάποιος/α. Αλλά ναι, η καρδιά μας στην pizza fan δε φαίνεται να φτάνει.

Σαν εργάτες/εργάτριες στα εν λόγω καταστήματα έχουμε βιώσει από πρώτο χέρι τι σημαίνει να δουλεύεις στην κουζίνα. Όσοι και όσες έχουμε δουλέψει το πρωινό Δευτέρας στην pizza fan ξέρουμε ότι ένα άτομο επωμίζεται απίστευτο φόρτο εργασίας. Ασκήστες παραλαβές που πρέπει να τοποθετηθούν στην κατάψυξη/ψυγεία -πολλές φορές φτάνουν μισό τόνο. Το μαγαζί κρήζει μεγάλης προετοιμασίας γιατί έχει αδειάσει λόγω π/σ/κ, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να γίνει καθαριότητα σε όλους τους χώρους. Παράλληλα ο εργαζόμενος έχει φορτωθεί όλες τις δουλειές του υπευθύνου (παραλαβές, τσεκάρισμα, υπογραφές, πληρωμές, καταθέσεις, τηλεφώνια που χτυπάνε ακατάπαυστα για διάφορες δουλειές).

Όλα αυτά τα κάνει ΕΝΑ άτομο.

Η πίεση από τους εργοδότες είναι επίσης ανυπόφορη. Όλα αυτά συχνά υπό το βλέμμα του αφεντικού που μέσω καμερών παρακολουθεί από το σπίτι του όλο το μαγαζί και παρεμβαίνει τηλεφωνικά για παρατηρήσεις on the spot.

Η Ράντκα μάλλον ήταν αδήλωτη την ώρα που πέθανε, όπως και πολλοί εργαζόμενοι στην pizza fan.

Η pizza fan δεν αποτελεί εξαίρεση αλλά τον κανόνα στα μαγαζιά εστίασης όπως και σε πολλά κάτεργα, που στηρίζουν τα κέρδη τους στην ολοένα σκληρότερη εκμετάλλευσή μας.

• **ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗ**

Εμπειρία από την αλυσίδα καταστημάτων «Προμηθευτική»

Η αλυσίδα εφάρμοσε το μνημόνιο από τις πρώτες και συνέχισε να επεκτείνεται χάρη στην εισροή ρευστού λόγω των άριστων σχέσεων με τον τραπεζικό κόσμο.

Για να συνεχίσει η εισροή ρευστού έπρεπε να εφαρμόσει πιστά τις οδηγίες τους.

Άρχισε ο ψυχολογικός πόλεμος εναντίον μας!

Οι μειώσεις μισθών επιβλήθηκαν ουσιαστικά υπό το φόβο των απολύσεων...

Ο σεβασμός χάθηκε...

Οι δυσμενείς μεταθέσεις έγιναν κανόνας, για όσους δεν συμβιβάστηκαν με τα νέα μέτρα...

Η καταπάτηση των ωραρίων επίσης (ακόμα και αν τα παιδιά στο σπίτι σου κοιμηθούν νηστικά ή αδιάβαστα)...

Οι σχέσεις μεταξύ του προσωπικού θεωρήθηκαν συνωμοτικές...

Οι διευθυντές χωρίς καμία εμπειρία στη διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού επιλέγονται με μόνο κριτήριο να εφαρμόζουν πιστά τις επιθυμίες των ιδιοκτητών...

Οι παροχές μειώθηκαν, οι υποχρεώσεις αυξήθηκαν, ο προσωπικός μας χρόνος έγινε καπνός μαζί με το σεβασμό προς τους εργαζόμενους...

Η καθημερινότητα σου άλλαξε για πάντα και αυτό είναι μόνο η αρχή!

Αν μείνουμε απαθείς και δε συνεργαστούμε, αν δε δείξουμε αλληλεγγύη στο πρόβλημα του διπλανού μας, τότε το κοπάδι θα πάει για σφαγή και μείς θα είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Άλλαξε το, μπορείς!!!

Εργαζόμενοι στο σουπερ μάρκετ «Προμηθευτική»

• **PIZZA DOMINO**

Θέλω να εκφράσω την δική μου εμπειρία για όσα συμβαίνουν στην Dominos Pizza στην οποία εργάζομαι ως διανομέας.

Πρόσφατα έγινε μείωση μισθών με πρόφαση την οικονομική κρίση που όλοι ζούμε. Έτσι η εταιρεία έβαλε το εκβιαστικό δίλημμα ή υπογράφεις την μείωση αυτή ή περνάς από το λογιστήριο διότι απολύεσαι.

Το θέμα της μείωσης του μισθού τέθηκε από την εταιρεία σε μια περίοδο που η δουλειά πάντοτε έχει μια κάμψη. Ήταν τον περασμένο Αύγουστο.

Έγινε μια προσπάθεια να οργανώσουμε ένα σωματείο εργαζομένων της Dominos Pizza με στόχο να ακουστούν και οι δικές μας ανάγκες, τα δικά μας αιτήματα και να αντισταθούμε με κάποιο τρόπο σε αυτήν την μείωση.

Σίγουρα το κούρεμα του μισθού μας θα ήταν η αφορμή για να δημιουργηθεί ένα τέτοιο σωματείο, γιατί πιστεύω πως υπάρχουν και άλλα ζητήματα που πρέπει να εξετάσουμε και να έρθουμε σε μια συζήτηση με την εταιρεία, ώστε όσο γίνεται να δημιουργηθεί μια ισότιμη εργασιακή σχέση μεταξύ εργαζομένων και εργοδότη.

Οι ανάγκες της εταιρείας πάντα κατά την δική μου άποψη είναι όχι η επιβίωση της αλλά όσο γίνεται το μεγαλύτερο και μεγαλύτερο ΚΕΡΔΟΣ.

Αυτό γίνεται εις βάρος μας. Μετά τον Αύγουστο η δουλειά ανέβηκε, τα όρια των περιοχών όπου πηγαίναμε παραγγελίες άνοιξαν και οι αποστάσεις μεγάλωσαν, ο μισθός μας όμως ελαττώθηκε και ειλικρινά φοβάμαι πως την επόμενη φορά

που θα υπάρξει κάμψη στα νούμερα της εταιρείας, εμείς οι εργαζόμενοι θα είμαστε αυτοί που θα πληρώσουμε στο τέλος, μιας και ο Αύγουστος είναι κοντά.

Παράλληλα όμως θα ήθελα να τονίσω και το γεγονός ότι η πίεση που δεχόμαστε στους χρόνους των παραγγελιών, να είμαστε γρήγοροι, να αναγκαζόμαστε να υπογράφουμε ένα χαρτί το οποίο λέγεται Καταγραφή Συμβάντος το οποίο είναι κάτι σαν point system και στις 3 υπογραφές απολύεσαι.

Οι λόγιοι για τους οποίους μπορεί να χάσει κάποιος την δουλειά του, είναι επειδή μπορεί να καθυστερήσει να παραδώσει την παραγγελία και να επιστρέψει στο κατάστημα για να πάρει την επόμενη στιγμή που οι παραγγελίες μπορεί να φτάνουν και τις 100 κάποιες φορές.

Ακόμα επειδή ο κανονισμός προβλέπει ένα συγκεκριμένο χρώμα παντελονιού που είναι μπεζ, και αν το παντελόνι σου είναι έναν τόνο πιο ανοικτό ή ένα τόνο πιο σκούρο μπορεί να υπάρξει λόγος να πάρεις έναν πόντο στο σύστημα τους.

Επειδή δεν έκλεισες την εξώπορτα της πολυκατοικίας και ο πελάτης παραπονέθηκε γι' αυτό, είναι ένας καλός λόγος για να βάλεις τις βάσεις της απόλυσης σου.

Τι γίνεται όμως με τις υποχρεώσεις που έχει η εταιρεία απέναντι μας?

Η εταιρεία έχει δεσμευτεί όπως και εμείς ότι θα δουλεύουμε το ελάχιστο κάποιες ώρες και όχι λιγότερο. Αυτό το έχουμε υπογράψει στην Σύμβαση Εργασίας όταν προσληφθήκαμε στην δουλειά. Όσο είμαι εκεί αυτό δεν έχει τηρηθεί ποτέ, και πριν την κρίση αν είχε δουλειά μπορούσες να δουλέψεις 2-3 ώρες και να φύγεις.

• **ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΗΣ "ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ" ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 20 ΦΕΒΡΑΡΗ**

Μεγάλες βιομηχανίες, αλλά και πολλές μικρές επιχειρήσεις έχουν κάνει μόδα το να μην πληρώνουν τους εργαζόμενους αγνοώντας τις ανάγκες που τρέχουν. Εκμεταλλευόμενοι την πλήρη κάλυψη από το κράτος και από πουλημένους δικαστές παίζουν με τις ζωές και τις υποχρεώσεις εκατομμυρίων εργαζομένων. Το έναντι έχει γίνει καθεστώς. Μας χαρτζιλικιώνουν με τα χρήματα που έχουμε δουλέψει.

Χαρακτηριστική απόφαση του απίθανου δικαστή με αριθμό 51/2012 που μετά από 5 μήνες που περίμενε ο εργαζόμενος έβγαλε την επίσκεψη εργασίας καταχρηστική.

Οι εργαζόμενοι τι κάνουν;

Ένα μέρος το αποδέχεται και δεν μιλάει για να μην χάσει την δουλειά του που ελπίζει ότι θα διατηρήσει, στην ουσία

δανείζοντας λεφτά (τα μεροκάματα του) στον εργοδότη που κηλαίγεται.

Μας πένε ότι έπεσε η δουλειά, βάλτε πλάτη να αντέξουμε (βέβαια στις περισσότερες περιπτώσεις το αυτοκίνητο των 4000 κυβικών, η σπιταρόνα στον Διόνυσο ή στο νότια προάστια συνεχίζει και υπάρχει)

ΝΑΙ αηλιά όταν είχε δουλειά δεν ήρθε κανένας εργοδότης να πει βγάλαμε πολλή, ελάτε να τα μοιραστήσουμε.

Η πίεση της ανεργίας είναι τεράστια αηλιά και η ανοχή δεν οδηγεί πουθενά. Αντίθετα κάνει τους εργοδότες πιο αχόρταγους και μας περνανε ότι αφού ανεχόμαστε αυτό, θα τα ανεχτούμε όλα. Όταν καταλαβαίνουμε ότι ο εργοδότης πάει να το κάνει σύστημα ή ακόμα και να το κλείσει, καλύτερα να απαιτήσουμε τα δεδουλευμένα και τις αποζημιώσεις μας παρά να περιμένουμε ένα μέλλον που σχεδόν το ξέρουμε.

Η καινούρια κατάσταση με το 1 Συντονισμό, Οργ

Ένα άλλο μέρος των εργαζομένων θέλει να κάνει κάτι αλλά δεν ξέρει από πού να ξεκινήσει

- Κουβεντιάζουμε και συντονιζόμαστε με τους συναδέλφους μας με τρόπο που να αντιμετωπίσουμε ενδεχόμενη και πιθανή αντίδραση από τον εργοδότη. Εκλέγουμε μια επιτροπή από συναδέλφους μας που να μας αντιπροσωπεύει.

- Κουβεντιάζουμε με τον εργοδότη και αν δεν βγάλουμε άκρη μαζί του πάμε στην Επιθεώρηση εργασίας και καταγγέλλουμε το γεγονός ότι είμαστε απλήρωτοι.

- Ξεκινάμε με επίσκεψη εργασίας, δηλαδή πάμε στην δουλειά και δεν δουλεύουμε και προσπαθούμε με κάθε τρόπο να πιέσουμε τον εργοδότη μέσα στον χώρο δουλειάς. Την επίσκεψη τη δηλώνουμε και γραπτά στον εργοδότη μαζί με τις απαιτήσεις μας. Για αυτές τις μέρες που κάνουμε επίσκεψη δικαιούμαστε τα μεροκάματα σαν να δουλεύουμε, καθώς επίσης δικαιούμαστε και επίδομα επίσκεψης για ένα χρόνο από τον ΟΑΕΔ.

- Αν υπάρχει κλαδικό σωματείο που το εμπιστευόμαστε απευθυνόμαστε και σε αυτό

Η ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΠΟΥ ΙΣΧΥΕΙ,
ΣΑΝ ΚΛΟΠΗ, ΣΑΝ ΠΟΙΝΙΚΟ
ΑΔΙΚΗΜΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΦΩΡΟΥ ΔΗΛΑΔΗ
ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Ο ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ
ΚΑΙ ΠΑΕΙ ΑΜΕΣΩΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ.
ΤΗΝ ΜΗΝΥΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΗΝ
ΚΑΝΟΥΝ ΕΙΤΕ ΚΑΠΟΙΟΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΙΤΕ Η
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΤΕ ΤΟ
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

- Βρίσκουμε τον ίδιο δικηγόρο όλοι για να κάνουμε ασφαλιστικά μέτρα μέχρι του ποσού που μας χρωστάει

ΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ

Ανάμεσα στις μεγάλες επιχειρήσεις που καθυστερούν πολλούς μήνες να πληρώσουν τους εργαζομένους είναι οι εξής:

«Ερρίκος Ντυνάν»	10 μήνες	950 εργαζόμενοι
Ιδρυμα Ερυθρού Σταυρού	10 μήνες	570 εργαζόμενοι
ΕΑΣ - ΕΑΒ - ΕΛΒΟ	2 μήνες	1.000 εργαζόμενοι
Ναυπηγεία Ελευσίδας	2 μήνες (έναντι από Σεπτέμβριο 2010)	700 εργαζόμενοι
Alex Pak	8 μήνες	150 εργαζόμενοι
Fokas	5-8 μήνες	80 εργαζόμενοι
		(αίτηση για άρθρο 99)
ΜΕΒΓΑΛ	3 μήνες	500 εργαζόμενοι
ΑΓΝΟ	6 μήνες	430 εργαζόμενοι
NEOSET	6 μήνες	110 εργαζόμενοι
ΣΕΛΜΑΝ - Χαλκίδα	4 μήνες + δώρο Χριστουγέννων	174 εργαζόμενοι
Μηχανική	15 μήνες	50 εργαζόμενοι
Σούπερ μάρκετ Γαληνός - Χαλκίδα	5 μήνες	350 εργαζόμενοι
INTEPKEM - Νεοαημική	7 μήνες	190 εργαζόμενοι
Fintexport	13 μήνες	100 εργαζόμενοι
Κανάκης	3 μήνες	150 εργαζόμενοι
Σούπερ μάρκετ Extra	3 μήνες	200 εργαζόμενοι
Εργοστάσιο Ακκάς - Κομοτηνή	4 μήνες	100 εργαζόμενοι
Euromedica	5-7 μήνες	3.000 εργαζόμενοι

Επίσης, δουλεύουν απλήρωτοι οι εργαζόμενοι στο «Hondos» στην Ομόνοια, στις κλινικές «Ακεσώ» Βόλου και «Άγιος Δημήτριος» Σερρών, οι 700 εργολαβικοί υπάλληλοι στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και χιλιάδες εργαζόμενοι σε βρεφονηπιακούς σταθμούς και άλλες κοινωνικές δομές που χρηματοδοτούνται μέσω ΕΣΠΑ. Ακόμη, πολλοί εργοδότες σφείλουν δώρα και επίδομα όπως ο κ. Κωνσταντίνος Μήτσος που σφείλει από πέρυσι επίδομα στους εργαζομένους των 8 ξενοδοχείων του στη Ρόδο.

ατομύριο απλήρωτους απαιτεί νωση και Δράση

Και ένα άλλο κομμάτι έχει ξεκινήσει ήδη

και προχωραει δείχνοντας και δικαστικούς και αγωνιστικούς δρόμους κρατώντας όμως ξεκομμένους τους αγώνες μεταξύ τους χωρίς να διατυπώνουν αιτήματα που να μπορούν να βάλουν φρένο σ αυτή τη μάστιγα της εποχής δηλαδή και να δουλεύεις και να μην πληρώνεσαι.

Ορισμένοι αγώνες που ξεχωρίζουν και δείχνουν δρόμους είναι η απεργία των ναυτεργατών που έγινε για αυτό το θέμα και ήταν επιστρατευμένοι.

Η δικαστική απόφαση κατά του ΚΟΥΡΗ και υπέρ των εργαζομένων στα ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ, που ο αγώνας τους έχει πολύ επιμονή, συνέχεια και πείσμα.

Οι εργαζόμενοι στην ΜΕΒΓΑΛ και άλλα πολλά αγωνιστικά παραδείγματα

Το Κράτος από την μεριά του αντί να ενεργοποιήσει την υπάρχουσα νομοθεσία και να

δικαιώσει τους εργαζόμενους λειτουργεί μαζί με τα δικαστήρια σαν απλός υπάλληλος των εργοδοτών

Γιατί άραγε δίνει εύκολα σχετικά επίδομα επίσχεσης μέσω οαεδ; Μήπως για να μας πρεμήσει και να μας κλείσει για λίγο την οργή και το στόμα μας;

Επιστρατεύει τα δικαστήρια που λειτουργούν σαν δικαστήρια των εργοδοτών βγάζει απίθανες αποφάσεις δικαιολογώντας στο όνομα της κρίσης τους εργοδότες αγνοώντας προκλητικά την πείνα και την ανασφάλεια των απλήρωτων εργαζόμενων. Ή στην καλύτερη περίπτωση τραβάει σε μακρος

Τι χρειάζεται;

1. Οργάνωση και συντονισμός όλου αυτού του κομματιού που θα διεκδικεί θεσμικές αλλαγές. πχ Όταν μας χρωστά-

νε λεφτά πάνω από ένα χρονικό διάστημα (2 μηνών) να υπάρχει ένα ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ταμείο από όπου θα πληρωνόμαστε ΟΛΑ τα μεροκάματα που μας χρωστάει ο εργοδότης και μετά να διώκεται ΑΥΤΟΣ από το κράτος για να πληρώσει, όπως κάνει τόσο αποτελεσματικά τώρα τελευταία με τα χρέη προς το δημόσιο.

2. Ένα κράτος που δεν θα αφήνει περιθώρια σε κανένα εργοδότη να καταστρατηγεί και αυτό το βασικό μας δικαίωμα, να πληρωνόμαστε τα μεροκάματα που έχουμε δουλέψει. Που το ζήτημα της ζωής του εργαζόμενου θα είναι ύψιστο αγαθό και θα ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ

**ΑΦΟΥ ΜΑΣ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΑΝΕ
ΜΗΠΩΣ ΗΡΘΕ Η ΣΕΙΡΑ ΜΑΣ ΝΑ
ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ;**

**ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ
ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΖΗΤΙΑΝΟΙ ΣΤΑ
ΛΕΦΤΑ ΜΑΣ**

• METROPOLIS

Απόφαση πρωτοδικείου αθηνών δικαιώνει τους απλήρωτους εργαζόμενους του Metropolis

Εδώ και ενάμιση χρόνο, εμείς οι απλήρωτοι απολυμένοι των Metropolis διεκδικούμε τα αυτονόητα, δεδουλευμένα και αποζημιώσεις, με αμείωτη ένταση και πάθος. Συνεπείς στην προειδοποίηση που δώσαμε στο Ανδρέα Κουρή, ότι στο δρόμο και στα δικαστήρια θα μας βρίσκει συνέχεια μπροστά του, εξακολουθούμε να κλιμακώνουμε το δίκαιο αγώνα μας. Μέσα από αυτήν την πίεση ήρθε και η τελευταία δικαστική νίκη που είναι ιδιαίτερα σημαντική τόσο για εμάς, όσο και για όλους τους απλήρωτους απολυμένους.

Η συγκεκριμένη δικαστική απόφαση (149/2013 του Πρωτοδικείου Αθηνών) ανοίγει το δρόμο για κατάσχεση των προσωπικών περιουσιακών στοιχείων του εργοδότη, ώστε να ικανοποιηθούν οι εργατικές απαιτήσεις, αφού σε αυτήν αναγνωρίζεται η άμεση ατομική ευθύνη του επιχειρηματία, που μέχρι τώρα κρυβόταν πίσω από πίσω από μία ή και

περισσότερες εταιρείες (ΑΕ ή ΕΠΕ). Με τη συγκεκριμένη απόφαση -που με βαρύτατους χαρακτηρισμούς ορίζει δόλο από μέρους του Ανδρέα Κουρή κατά των εργαζομένων, μας δίνεται το δικαίωμα να στραφούμε απευθείας κατά της προσωπικής περιουσίας του επιχειρηματία που τις διοικεί, εφόσον η εταιρεία στην οποία απασχολούμαστε διαθέτει πλέον ελάχιστα περιουσιακά στοιχεία που δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις μας.

Θεωρούμε ότι η απόφαση αυτή είναι η απόρροια ενός επίμονου, διαρκή και συνεπή εργατικού αγώνα. Η εξέλιξη αυτή έρχεται να μας υπενθυμίσει ότι ενάντια στην εργοδοτική ασυδοσία η μόνη μας απάντησή είναι ο αγώνας που, από τη στιγμή που δίνεται, μπορεί να κερδηθεί.

Με όπλο μας την αλληλεγγύη συνεχίζουμε μέχρι την πλήρη δικαίωση.

Απλήρωτοι εργαζόμενοι από το
Metropolis

• ΚΑΤΣΕΛΗΣ

Στις 21/6/2013 η βιομηχανία «Κατσέλης» ανακοίνωσε στους εργαζόμενους ότι κατέθεσε αίτηση κήρυξης σε πτώχευση και για τις 3 εταιρείες του ομίλου Nutriart ΑΒΕΕ με ημερομηνία συζήτησης την 18/9/13, κλείσιμο των εργασιών και απόλυση όλων των εργαζομένων. Ο κύριος Δαυίδ βλέπει τους περίπου 1000 εργαζόμενους σαν περιττό βάρος και τους πετάει στα σκουπίδια.

Οι εργαζόμενοι έχουν ξεκινήσει μια σειρά κινητοποιήσεων.

Πραγματοποίησαν πορείες διαμαρτυρίας στο υπουργείο εργασίας, στο ΣΕΒ, αλλιά και στη βουλή. Αίτημα των εργαζομένων είναι να μην κλείσει το εργοστάσιο και να μην χαθεί καμία θέση εργασίας.

Να σημειώσουμε ότι αυτές οι καταστάσεις δεν είναι καινούργιες για τους εργαζόμενους μιας και πέρσι βρέθηκαν για αρκετούς μήνες απλήρωτοι. Τότε αμέσως κινητοποιήθηκαν και με απεργίες 1βδομαδας κατάφεραν και πήραν τα δεδουλευμένα τους. Σήμερα βρίσκονται σε ακόμα πιο δύσκολη θέση αφού παλεύουν για τη δουλειά τους.

Παραθέτουμε την ανακοίνωση των εργαζομένων που εξηγούν πολύ καθαρά για το πώς εκτιμούν οι ίδιοι τους λόγους αίτησης πτώχευσης από την πλευρά της εταιρείας.

Μία τεκμηριωμένη απάντηση των εργαζομένων στην "Κατσέλης" και στην "Αλλατίνη"

Μεταξύ άλλων περιγράφουν πως ο κ. Δαυίδ (ο οποίος κουβαλά επίσης στο βιογραφικό του τη μεταφορά έδρας της COCA-COLA 3E από την Ελλάδα στο Λουξεμβούργο, ενώ πλέον είναι πρόεδρος της Eurobank) απαξίωσε τις εταιρείες.

Από 21/6/2013 η εταιρεία NUTRIART Α.Β.Ε.Ε. κατέθεσε αίτηση πτώχευσης η οποία θα συζητηθεί στις 18/9/2013. Στην αίτησή της η εταιρεία επικαλείται μειωμένο κύκλο εργασιών τα τελευταία τρία έτη, αποτέλεσμα της καθυστέρησης υλοποίησης της χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης.

Οι 500 εργαζόμενοι όμως δεν είναι εδώ τα τελευταία τρία έτη αλλιά τα τελευταία είκοσι και τριάντα οι περισσότεροι. Οπότε γνωρίζουν:

• Η ΚΑΤΣΕΛΗΣ ήταν κερδοφόρα έως το 2008, τότε που εξαγοράστηκε και πέρασε στον έλεγχο του ομίλου Δαυίδ, του μεγάλου αφεντικού της coca cola. Τότε που ενοποιήθηκε με την ΑΛΛΑΤΙΝΗ (Άλευρα) και την ΠΛΑΖΑ (κατεψυγμένη ζύμη), κάτω

από την νέα εταιρεία NUTRIART. Μόνο που η Nutriart φορτώθηκε και το δάνειο για την εξαγορά της ΚΑΤΣΕΛΗΣ ύψους 50.000.000€.

• Ο κ. Δαυίδ δηλαδή εξαγόρασε χωρίς φράγκο την ΚΑΤΣΕΛΗΣ, με δάνεια τα οποία φόρτωσε στην νέα εταιρεία Nutriart. Ο δανεισμός έφτασε στα 120.000.000€

Οι εκάστοτε διοικήσεις της εταιρείας που ορίζονταν από τον κύριο Μέτοχο επέδειξαν χαρακτηριστική αδιαφορία στην υποστήριξη των λειτουργιών της εταιρείας και όργιο κακοδιαχείρισης και σπατάλης.

Έμπειρο προσωπικό παραγκωνίζεται και εξωθείται σε αποχώρηση.

Κρίσιμες λειτουργίες της εταιρείας παραδίδονται σε εξωτερικούς συνεργάτες, με διαδικασίες αδιαφανείς και ενώ μπορούσαν να καλυφθούν ενδοεταιρικά.

Γιγαντώνεται η διοίκηση με αθρόες προλήψεις στελεχών, από θυγατρικές του Ομίλου του Μεγαλομέτοχου, δίνονται bonus για στόχους που ποτέ δεν πιάνονται, εκτοξεύοντας έτσι τα διοικητικά κόστη σε δυσθεώρητα ύψη.

Ξοδεύεται 1,5 εκατομμύριο ευρώ για

λογισμικό ERP που δεν εγκατέστησαν ποτέ.

Διαλύεται το δίκτυο διανομής.

Και ο κατάλογος είναι πολύ μακρύς.

Οι εργαζόμενοι από τότε και επανειλημμένα είχαν επισημάνει τις καταστροφικές επιλογές της διοίκησης.

Αποτέλεσμα ο τζίρος της εταιρείας να πέσει από 85.000.000 το 2008 στα 15.500.000 το 2012 και η εταιρεία να αντιμετωπίζει έντονα προβλήματα ρευστότητας τα τελευταία 2 χρόνια.

Στο διάστημα αυτό γίνεται προσπάθεια αναδιάρθρωσης των τραπεζικών δανείων (κούρεμα) και νέας χρηματοδότησης.

Οι συζητήσεις και συμφωνίες με μια ομάδα 14 τραπεζών αποδεικνύονται εξαιρετικά χρονοβόρες. Οι τράπεζες, που ανακεφαλαιώνονται με χρήματα του ελληνικού λαού – και στα ΔΣ τους συμμετέχουν ενίοτε και μέλη της οικογένειας του μεγαλομέ-

τοχου Δαυίδ – εμφανίζονται αδιάφορες μπροστά στο διαφαινόμενο αδιέξοδο της εταιρείας.

Οι δύο χρηματοδοτήσεις που συμφωνούνται με τις τράπεζες 8.923.000 και 4.942.000 αργούν να εκταμιευθούν και έτσι η έλλειψη ρευστότητας στραγγαλίζει την εταιρεία.

Δεν πληρώνονται προμηθευτές, δεν αγοράζονται πρώτες ύλες για παραγωγή προϊόντων, η εταιρεία δεν μπορεί να είναι συνεπής στους πελάτες της με αποτέλεσμα να χάνεται μέρα με τη μέρα η μάχη στην αγορά. Οι ανταγωνιστές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό κερδίζουν σημαντικό μερίδιο αγοράς, που είναι δικό μας!

Θεωρούμε ότι οι δύο πλευρές -Τράπεζες και μέτοχος- έχουν κοινή ευθύνη για το σημερινό αδιέξοδο. Οι επιλογές τους αποδείχτηκαν καταστροφικές.

Αυτοί προσπαθούν να πετάξουν ο ένας το μπαλάκι στον άλλο. Η συμπαιγνία τους είναι απίστευτη. Ξέρουμε ότι αν θέλουν τα βρίσκουν μια χαρά! Ας μη διανοηθούν να παίξουν τα παιχνίδια τους στις πλάτες των εργαζομένων!

Όταν θεωρούσαν ότι θα αυξανόταν η κερδοφορία τους «εφτιαξαν» την Nutriart. Τώρα που θεωρούν ότι τα κέρδη τους δεν θα είναι επαρκή θέλουν να «καταργήσουν» εργαζόμενους και παραγωγικές μονάδες που θα μπορούσαν να καλύψουν τις ανάγκες των εργαζομένων και της αγοράς.

Άλλωστε ταυτόχρονα με το κλείσιμο της Nutriart ο όμιλος ξεκινάει να δραστηριοποιείται σε μια σειρά από κλάδους από τους οποίους προσδοκά αυξημένη κερδοφορία. Η τοποθέτηση του κ. Γιώργου Δαυίδ στην ηγεσία της Eurobank το επιβεβαιώνει.

Οι εργαζόμενοι θεωρούν ότι η εταιρεία έχει μεγάλα περιθώρια ανάπτυξης για τους εξής βασικούς λόγους:

- Η εταιρεία δραστηριοποιείται μέσω καθετοποιημένης παραγωγής στην επεξεργασία αλεύρων – βασικό είδος διατροφής, στην παραγωγή Ψωμιών και Αρτοσκευασμάτων καθώς και Προϊόντων Καταψυγμένης ζύμης. Σε μια εποχή που ο κόσμος πεινάει είναι ύβρις και έγκλημα να κλείνει μια τέτοια εταιρεία.

- Τα εμπορικά σήματα της εταιρείας – Αλλατίνη, Κατσέλης και Πλάζα – είναι πανίσχυρα, με μεγάλη αναγνωρισιμότητα στην Ελληνική και ξένη αγορά.

- Η αγορά στα ψωμιά δεν είναι υψηλής ανταγωνιστικότητας. Υπάρχουν 3 εταιρείες στο χώρο.

Οι εργαζόμενοι έβαλαν πλάτη με το παραπάνω τα τελευταία χρόνια:

• **ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ**

Είμαι εργαζόμενη σε ένα παιδικό σταθμό του δήμου Κορυδαλλίου.

Για την ιστορία, οι παιδικό σταθμοί ήταν 5 κρατικοί του υπουργείου υγείας, πρόνοιας και κοινωνικών ασφαλίσεων με προσωπικό μόνιμο (δημόσιους υπαλλήλους), με δωρεάν φαγητό και εποπτικό και ψυχαγωγικό υλικό για τα παιδιά των εργαζόμενων μητέρων. Το 1995 ο τότε δήμαρχος ήταν από τους πρώτους που δέχτηκε «άνευ όρων» να πάρει τους παιδικούς σταθμούς υπό την εποπτεία του, στην αρχή, κτιριακά και από το 2001 και τους εργαζόμενους οι οποίοι έγιναν δημοτικοί υπάλληλοι.

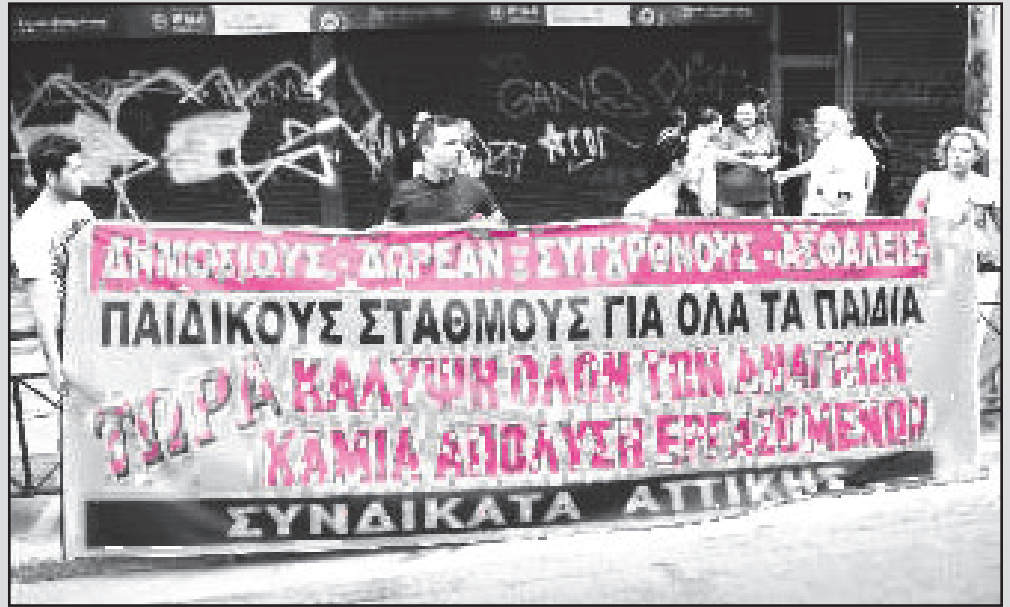
Ξαφνικά μπήκε και ένας νοπτός υψηλός πήχης που έπρεπε να φτάσουμε.

Οι συμβάσεις διαδέχονταν η μια την άλλη, οι σταθμοί έγιναν 11, γιατί έπρεπε, λέει, να βοηθηθούν οι εργαζόμενες μητέρες όλου του Κορυδαλλίου.

Με αλόγιστα κριτήρια έκαναν παιδικούς σταθμούς ακατάλληλα κτίρια (σπίτια, παλαιές μονοκατοικίες) με πολύ υψηλά ενοίκια. Μέχρι και λυόμενη κατασκευή έγινε παιδικός σταθμός (κάτω από την πλατεία Μερκάτη) που λειτούργησε με 30 παιδιά 4μισή χρόνια.

Τα εγκαίνια διαδέχονταν το ένα το άλλο και τα χειροκροτήματα επίσης.

Οι εργαζόμενοι υπερτριπλασιάστηκαν με υποσχέσεις μονιμοποίησης και

είσπραξης ψήφων.

Άμεσα μπήκαν τροφεία, ανάλογα με το εισόδημα των γονέων, σεμινάρια επιμόρφωσης των εργαζόμενων, φεστιβάλ με εργαστήρια για τα παιδιά, γιορτή αποφοίτησης για τα μεγαλύτερα, μουσικοί, γυμναστής και νηπιαγωγοί.

Το 2007-2009 έγιναν αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου όλοι οι συμβασιούχοι με τον νόμο Παυλιόπουλου.

Ταυτόχρονα γίνονταν προσλήψεις συμβασιούχων με συμβάσεις έργου, ορισμένου χρόνου και αργότερα ΕΣΠΑ. Η εποχή με τις παχιές αγγελίδες, τελείωσε.

Τώρα, εποχή κρίσης, οι επιχορηγήσεις έρχονται με περικοπές. οι προμήθειες τροφίμων και υλικού πιο λίγες, οι πληρωμές συμβασιούχων πιο αργότερα και εν γένει ο υψηλός

πήχης έπεσε πολύ χαμηλά.

Έτσι ξαφνικά τα κτίρια των γύρω σταθμών κρίνονται από τους ίδιους που τα εξέλεξαν τότε, ακατάλληλα και ένας-ένας σταθμός κλείνει για να μείνουν μόνο 4 σε ένα σημείο του Κορυδαλλίου: 3 παιδικά τμήματα στα 88 στρέμματα και 1 βρεφικό τμήμα στην αυλή της εκκλησίας του Αγ. Νικολάου (ιδιοκτησία του δήμου).

Αν οι γονείς εναντιωθούν στο κλείσιμο ενός σταθμού, η απάντηση είναι ότι δεν κλείνει, μεταφέρεται.

Πως θα μεταφέρονται όμως τα παιδιά;

Η διαμαρτυρία των γονέων, μεταφράζεται ως φωνή της αντιπολίτευσης.

Τα παράπονα των παιδιών, που δεν θα μπορούν να μεταφέρονται, πώς μεταφράζονται και τι απαντούν;

Από 1.000 έμειναν 500, αντιμετώπισαν μεγάλες και συνεχείς καθυστερήσεις στη μισθοδοσία τους – έμειναν μέχρι και 5 μήνες απλήρωτοι, παρείχαν μειωμένη εργασία για 3 μήνες στις αρχές του 2013.

Αντίθετα, η διοίκηση δεν υποστήριξε την ανάπτυξη της εταιρείας και μας δημιουργεί πολλά ερωτηματικά η χρονική επιλογή της κατάθεσης της αίτησης πτώχευσης, τώρα που υπάρχουν σημαντικά σημάδια ανάκαμψης των πωλήσεων.

Η εταιρεία πρέπει να επιβιώσει και θα επιβιώσει.

Δεν ζητάμε τίποτα άλλο παρά την ΑΜΕΣΗ επαναλειτουργία των εργοστασίων.

Τα χρήματα από αξιοποίηση των παραγωγικών δραστηριοτήτων θα πρέπει να

διοχετευθούν άμεσα για να καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες της εταιρείας και όχι τα υπερκέρδη των τραπεζών.

Καμία απόλυση – καμία δυσμενής αλληγογή των όρων εργασίας.

Η κυβέρνηση θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στους 500 εργαζόμενους και στις οικογένειες τους, απέναντι στον λαό που πλήττεται σκληρά από την κρίση και επιπλέον απέναντι σε δεκάδες άλλες οικονομικές μονάδες που δραστηριοποιούνται γύρω απ αυτή (π.χ. αγρότες, προμηθευτές, μεταφορείς κ.λ.π)

Ακόμα θα πρέπει να λογοδοτήσει επειδή άφησε βορά των επιχειρηματικών σκοπιμοτήτων μια εταιρεία η οποία, ειδικά σε συνθήκες που ο λαός δοκιμάζεται σκληρά, μπορεί να προσφέρει, εξυπηρετώντας στοι-

χειώδεις ανάγκες επιβίωσής του.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, σε κοινή συμπόρευση και αγώνα για την ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής που εφαρμόζει η κυβέρνηση σε συνεργασία με την Τροϊκή και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι εργαζόμενοι λειτουργούν γενιές ολόκληρες τις ιστορικές αυτές εταιρείες και όχι τα Golden boys του τραπεζικού κατεστημένου και του Μεγαλομέτοχου.

Από κοινού :

Σωματείο Εργαζομένων Υιοι Χ.Κατσέλη και Σωματείο Εργαζομένων Αλλατίνη-Ελβιπέτα

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΝΕΑ

• ΓΑΛΑΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΛΥΜΠΟΣ

Αυτό το διάστημα βρίσκονται σε εξέλιξη αδικαιολόγητα και καταχρηστικά μαζικές απολύσεις στη γαλακτοβιομηχανία Λάρισας "ΟΛΥΜΠΟΣ". Ταυτόχρονα υπάρχει μόνιμα αγγελία στις τοπικές εφημερίδες για προσλήψεις νέου προσωπικού. Η εργοδοσία αποκάλυπτα διαδίδει ότι θα απολυθούν όλοι οι παλαιοί που κοστίζουν πολλά στην εταιρεία και θα αντικατασταθούν με νέο πιο φτηνό εργατικό δυναμικό! Ήδη έχουν απολυθεί πάνω από 20 εργαζόμενοι (οι 7 τον τελευταίο μήνα) με διάφορα προσχήματα, ενώ οι τελευταίες 4 απολύσεις που έγιναν την 1/7/2013 τους δήλωσαν καθαρά ότι μοναδικός λόγος είναι ότι κοστίζουν ακριβά! Την ίδια περίοδο έχουν προσληφθεί πάνω από 30 νέοι εργαζόμενοι με 429 και 511 ευρώ καθαρά το μήνα! Να σημειωθεί ότι η εν λόγω βιομηχανία και εν μέσω κρίσης έχει αύξηση του τζίρου και των κερδών, με τεράστιες επενδύσεις σε Βαλκάνια και γενικότερα!

• ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

«Πέρασε» η πρόταση της εταιρείας «Χαλυβουργία Θεσσαλίας» του Μάνεση, για νέα μείωση των μισθών 14% και εκ περιτροπής εργασία μία μέρα το μήνα, στη μαζική συνέλευση των σωματείου. 2/7/2013

• ΜΕΒΓΑΛ

Από την πολυήμερη απεργία στη γαλακτοβιομηχανία της ΜΕΒΓΑΛ, στο υποκατάστημα της Αθήνας, όπου οι εργαζόμενοι διεκδικούσαν την καταβολή των δεδουλευμένων τους.

• ΛΑΡΚΟ

ΝΕΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ ΣΤΗ ΛΑΡΥΜΝΑ, 1/ 7/ 2013. Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες, στο τμήμα με τα καμίνια τραυματίστηκαν, ευτυχώς ελαφρά, τέσσερις εργαζόμενοι.

• ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Κινητοποίηση στα κεντρικά της εταιρείας Lafarge πραγματοποιήσαν σήμερα οι εργαζόμενοι των τσιμέντων Χαλκίδας (ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ) ενάντια στην απόφαση της εργοδοσίας να βάλει βλοκέτο στο εργοστάσιο, απαιτώντας την επαναλειτουργία του εργοστασίου και την επαναπρόσληψη των απολυμένων.

Η εργοδοσία της Lafarge αποφάσισε τον περασμένο Απρίλη να κλείσει το εργοστάσιο πετώντας στην ανεργία 229 εργάτες. Από τον Απρίλη μέχρι τώρα, η εργοδοσία απολύει με το 5% κάθε μήνα, έχοντας φτάσει ήδη τις 32 απολύσεις. Η κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο 4ωρης στάσης εργασίας στα εργοστάσια του ομίλου που αποφάσισε η Ομοσπονδία Εργατών Τσιμέντων Ελλάδας.

Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση απευθύνεται σε παιδιά και εφήβους με: μαθησιακές δυσκολίες, διαταραχές επικοινωνίας, διαταραχές συμπεριφοράς, διαταραχή ελλειμματικής προσοχής, υπερκινητικότητα, νοητική υστέρηση, αναπτυξιακές διαταραχές, αισθητηριακές-κινητικές αναπηρίες, προβλήματα όρασης και ακοής, πολλαπλές αναπηρίες, ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Παρέχει υπηρεσίες: διάγνωσης και αξιολόγησης

Ψυχοπαιδαγωγικής υποστήριξης ειδικών εξατομικευμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων πρώτης παρέμβασης

Λειτουργίας υποστηρικτικών προγραμμάτων προσαρμογής και στήριξης της σχολικής ζωής

Συμβουλευτικής γονέων και παιδιών

Κάνοντας μια ιστορική αναδρομή στην σύγχρονη Ελλάδα διαπιστώνουμε πως η προσπάθεια των ιδιωτικών πρωτοβουλιών των ανθρώπων που ενδιαφέρονται άμεσα για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των παιδιών και των έφηβων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες έδιναν και δίνουν έναν καθημερινό αγώνα για την επιβίωση και την εξέλιξη των παιδιών. Αυτός ο αγώνας όταν παίρνει την μορφή της συλλογικότητας αναγκάζει την πολιτεία να αναγνωρίσει και να υλοποιήσει τις ανάγκες και τα αυτονόητα δικαιώματα των παιδιών.

Ενδεικτικά: το 1906 ιδρύεται το πρώτο ίδρυμα για τα τυφλά παιδιά στην Καλλιθέα...μεσοδυαί ο Β παγκόσμιος πόλεμος και ο εμφύλιος πόλεμος που αναστέλλονται τα πάντα.

Όμως οι κοινωνικές συνθήκες θα οδηγήσουν το 1953 στην ίδρυση της πρώτης ψυχοδιαγνωστικής κλινικής.

1960 ιδρύεται η πανελλήνια ένωση γονέων και κηδεμόνων

1969 στο ΜΔΔΕ λειτουργεί για πρώτη φορά τμήμα μετεκπαίδευσης δασκάλων στην ειδική αγωγή

1985 με τον νόμο 1566 για την «δομή και την λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» έχουμε ενσωμάτωση της ειδικής αγωγής στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Στην Ελλάδα, όπως και σε όλο τον κόσμο η κοινωνική, πολιτική και οικονομική συνθήκη αντικατοπτρίζεται στην υγεία, την πρόνοια και την παιδεία. Με αργούς και υποτυπώδεις ρυθμούς ανάπτυξης των δημοσίων παροχών προς τα άτομα και τις οικογένειες που δικαιούνται μια αξιοπρεπή διαβίωση και εκπαίδευση φτάνουμε στην κατοχύρωση με νόμο της πολιτείας του δικαιώματος των δημοσίων εκπαιδευτικών υπηρεσιών στα άτομα με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Η πολιτεία δεσμεύεται να μεριμνά για την παροχή δωρεάν δημόσιας ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης στους ανάπηρους όλων των ηλικιών και για όλα τα στάδια και τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Δημιουργούνται δημόσιοι διαγνωστικοί αξιολογητικοί και υποστηρικτικοί φορείς, ιδρύματα ιδιωτικών πρωτοβουλιών με την κρατική στήρι-

Σύγχρονες ματιές στην ειδική αγωγή

ξη για τις ανάγκες τους και ιδιωτικά κέντρα-εταιρείες που καλύπτουν τις ανάγκες που αδυνατεί να καλύψει η πολιτεία.

Σύλληγοι γονέων και κηδεμόνων ιδιωτικές πρωτοβουλίες και σωματεία εργαζομένων συνεχίζουν να διεκδικούν τα αυτονόητα. Οι δημόσιες υπηρεσίες και δομές υπολειμμάτων και απειλούνται με κλείσιμο, με αποτέλεσμα άτομα που αδυνατούν λόγω ηλικίας ή των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν να γίνονται ανυπεράσπιστα θύματα και να προσφέρονται ως θυσία για τον εξευμενισμό του τέρατος που παρουσιάζεται ως σύγχρονο οικονομικό εξελιγμένο καπιταλιστικό σύστημα.

Επιδόματα, οικονομικές εγκρίσεις για θεραπευτικούς και εκπαιδευτικούς λόγους περικόπτονται ή καταβάλλονται με μήνες καθυστέρησης.

Η φαρμακευτική αγωγή επιλέγεται σύμφωνα με τα «νέα» οικονομικά κριτήρια.

Η ανεργία, η φορολογική επιβάρυνση και η κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων συνθέτουν την εικόνα της υποτίμησης και της υποβάθμισης των ατόμων με αναπηρία και ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών.

Στα πλαίσια της ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης της παιδείας και της υγείας, τις τελευταίες δεκαετίες γνώρισαν άνθιση τα ιδιωτικά κέντρα-εταιρείες παροχής υπηρεσιών ειδ. Αγωγής και ψυχικής υγείας παιδιών και εφήβων. Ψυχίατροι, παιδοψυχολόγοι, εργοθεραπευτές, ψυχολόγοι, λογοθεραπευτές, ειδικοί παιδαγωγοί, φυσικοθεραπευτές, γυμναστές, μουσικοθεραπευτές, διοικητικοί και βοηθητικοί υπάλληλοι είναι μερικές από τις ειδικότητες που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον χώρο της ειδικής αγωγής.

Χωρίζονται σε δυο βασικές κατηγορίες. Εργοδότες και εργαζόμενοι.

Οι εργοδότες είναι συνήθως αυτοί που διαθέτουν την οικονομική δυνατότητα ακόμη και με κρατικές επιχορηγήσεις να προχωρήσουν στην ίδρυση εταιρειών παροχής υπηρεσιών ειδ. Αγωγής και ψυχ. Υγείας. Επίσης διαθέτουν την «εύκολλη» πρόσβαση στους «πελάτες» αφού συνήθως εργάζονται σε υπεύθυνες και υψηλές θέσεις του δημοσίου όπως: δημόσια νοσοκομεία, ερευνητικά προγράμματα, ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα κλπ.

Ο επιστημονικός και ακαδημαϊκός «κύκλος» είναι τόσο κλειστός ώστε προσωπικές και οικονομικές σχέσεις καθορίζουν την παραπομπή των «πελατών» στα ανάλογα ιδιωτικά κέντρα για την χρήση των υπηρεσιών που προσφέρουν. Η επιστημονική και ακαδημαϊκή καταξίωση επιτρέπει στον ίδιο «κλειστό» κύκλο την εμπορευματοποίη-

ση και την διαχείριση της γνώσης. Η επαγγελματική και εξειδικευμένη επιστημονική κατάρτιση των νέων συναδέλφων βασίζεται σε σεμινάρια, εποπτείες, και εκπαιδεύσεις ανειδίκευτου βοηθητικού προσωπικού που συνήθως στελεχώνει τις επιχειρήσεις αυτές.

Οι εργασιακές συνθήκες των νέων ιδιαίτερα συναδέλφων υποτιμούν και υποβαθμίζουν την επιστημονική και εξειδικευμένη κατάρτιση που έχουν αποκτήσει. Οι εργασιακές συνθήκες σε εταιρείες και κέντρα παροχής υπηρεσιών ειδ. Αγωγής και ψυχ. Υγείας έχουν ως εξής:

-συμβάσεις 9 μηνών. Κάθε καλοκαίρι είμαστε άνεργοι ανασφάλιστοι και προσπαθούμε να ανανεώσουμε τις συμβάσεις μας ή να

νικές ομάδες για τις ανάγκες των προγραμμάτων των παιδιών. Όταν κατασκευάζουμε υλικό για τα προγράμματα των παιδιών. Όταν γράφουμε και προετοιμάζουμε αναφορές, βεβαιώσεις για τις ανάγκες του γονέα προς τα σχολεία ή τα αξιοπονητικά κέντρα, προτάσεις για την σύσταση των προγραμμάτων και την εξέλιξη των παιδιών.

-για την «δια βίου» επιστημονική μας εξέλιξη και κατάρτιση ώστε η ποιότητα της εργασίας μας να προσφέρει και να εξυπηρετεί τους στόχους που θέτουμε με τους γονείς και τα παιδιά, αναγκαζόμαστε να επιβαρυνόμαστε οικονομικά με σεμινάρια και εκπαιδεύσεις.

Όσον αφορά το οικονομικό μέρος διαμόρφωσης των αμοιβών μας η κατάσταση έχει ως εξής:

Οι γονείς είτε με δική τους πρωτοβουλία είτε με τις εγκρίσεις και τα χρήματα που παίρνουν από το κράτος αναλαμβάνουν το κόστος μιας συνεδρίας που συνήθως κυμαίνεται από 50 με 60 ευρώ. Ο θεραπευτής συνήθως αμοιβεται με την ώρα- συνεδρία και η κοστολόγηση της εργασίας του μεικτά κυμαίνεται από 5-15 ευρώ. Τα προγράμματα που εφαρμόζονται κατ'οίκον οι γονείς θα πληρώσουν από 40 μέχρι 60 ευρώ και ο θεραπευτής θα αμοιφθει για την ώρα μεικτά από 10 μέχρι 25 ευρώ.

Τα τελευταία χρόνια διανύουμε περίοδο οικονομικής κρίσης με αποτέλεσμα πολλές επιχειρήσεις να μην καταφέρνουν να είναι ανταγωνιστικές. Οι επιχειρήσεις που καταφέρνουν να διασφαλίσουν το κέρδος είναι αυτές που μειώνουν το κόστος εργασίας, με μεθόδους που οδηγούν τους εργαζόμενους στην απόλυση, την μείωση μισθού και ωραρίου, στην υποτίμηση της δουλειάς του, την επισφάλεια, την υποβάθμιση της ποιότητας των υπηρεσιών τους, την ψυχολογική και νοτική κατάπτωση.

Καλούμαστε όλοι μας, γονείς, εργαζόμενοι, κοινωνία να απαντήσουμε τι είδους και τι ποιότητα ζωής θέλουμε για τα παιδιά και εμάς τους ίδιους. Μήπως μας δίνεται ιστορικά η δυνατότητα και η ευθύνη

-να διεκδικήσουμε την εφαρμογή του νόμου που κάποιοι άλλοι άνθρωποι αγωνίστηκαν για να κατοχυρωθεί.

-Να οργανωθούμε και να απαιτήσουμε την εφαρμογή της δέσμευσης της πολιτείας για τον υποχρεωτικό και τον διαρκώς αναβαθμιζόμενο χαρακτήρα της ειδ. Αγωγής και εκπαίδευσης ως αναπόσπαστο μέρος της υποχρεωτικής και δωρεάν δημόσιας ειδ. Αγωγής και εκπαίδευσης στους ανάπηρους όλων των ηλικιών και για όλα τα στάδια και τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013 / ΩΡΑ 13.00
ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΑΠΡΙΑΝΣ
ΕΙΔΙΚΗΣ
ΑΓΩΓΗΣ

Με στήριξη
μπορώ
να βρισκομαι
στο σχολείο!

**Να στελεχωθούν όλες
οι Παράλληλες Στηρίξεις!**

**ΕΙΔΙΚΗ
ΑΓΩΓΗ
2013**

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΑΝΑΠΗΡΟΤΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

αναζητήσουμε κάποιο άλλο κέντρο για να εργαστούμε

-είμαστε ασφαλισμένοι στον ΟΑΕ δηλαδή εμφανιζόμαστε σαν συνεργάτες στις εταιρείες που δουλεύουμε, με μπλοκάκι για να κόβουμε αποδείξεις στα κέντρα.

-αναγκαζόμαστε να πληρώνουμε εφορία και ασφάλιση σαν ελεύθεροι επαγγελματίες

-έχουμε ωράρια ευέλικτα, εξοντωτικά προσπαθώντας να καλύψουμε τις οικονομικές ανάγκες και υποχρεώσεις, πολλές φορές δουλεύουμε σε 2 ή 3 κέντρα, τρέχοντας από το πρωί μέχρι το βράδυ.

-πολλές ώρες εργασίας απλήρωτες: όταν έχουμε κενά ανάμεσα στις συνεδρίες, όταν παρέχοντας προγράμματα κατ'οίκον, η μεταφορά μας δεν συμπεριλαμβάνεται σε ώρες εργασίας. Όταν συμμετέχουμε σε διεπιστημο-

Ενημέρωση - Κάλεσμα

«Σας καλούμε να συμπαρασταθείτε στον αγώνα μας για να μείνει ανοιχτή η ελεύθερη δημόσια τηλεόραση και ραδιοφωνία. Επειδή όμως η Ελληνική κυβέρνηση έχει ρίξει «μαύρο» στους τηλεοπτικούς και «σιγή» στους ραδιοφωνικούς σας δέκτες, και πολλοί δεν έχετε τη δυνατότητα να μαθαίνετε τι συμβαίνει από το διαδίκτυο, θέλουμε να σας ενημερώσουμε για τις απαντήσεις των εργαζομένων απέναντι στην κατασυκοφάντηση που δέχεται η ΕΡΤ τις τελευταίες μέρες χωρίς να της δίνουν βήμα να απαντήσει.

- **Λένε:** Το κλείσιμο της ΕΡΤ θα έχει δημοσιονομικό όφελος.

Όμως: η ΕΡΤ δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, αντίθετα με τη λειτουργία της για το 2013 θα προσφέρει στο κράτος φόρους, ΦΠΑ και ασφαλιστικές εισφορές περίπου 148 εκατ. €

- **Λένε:** Το χαράτσι της ΕΡΤ είναι πολύ για ένα κανάλι.

Όμως: Το ανταποδοτικό τέλος 4,2€ το μήνα ανά νοικοκυριό είναι το πιο χαμηλό στην Ευρώπη. Από τα 4,2€ το 1€ πάει στην ΛΑΓΗΕ ΑΕ. Τα 50€ το χρόνο ανά νοικοκυριό αφορούν 4 τηλεοπτικά και 7 ραδιοφωνικά κανάλια που φτάνουν και στο πιο απομακρυσμένο χωριό της Ελλάδας και σε όλο τον Ελληνισμό ανά την υφήλιο. Αντίθετως η κυβέρνηση στα πλαίσια της μνημονιακής πολιτικής φροντίζει να φορτώνει κάθε νοικοκυριό με καινούρια χαράτσια και "έκτακτες εισφορές"

- **Λένε:** Ο κόσμος πληρώνει μόνο για τα δημόσια κανάλια και όχι για τα ιδιωτικά.

Όμως: 50€ το μήνα ανά νοικοκυριό κοστίζει η λειτουργία των ιδιωτικών καναλιών. Από το 1989 δεν έχει πληρωθεί ούτε ένα € για τις συχνότητες που χρησιμοποιούν. Η τρύπα στα δημόσια ταμεία από αυτό ανέρχεται στα 300 εκατ. €. Επίσης έπρεπε να πληρώνουν 2% από τα

ακαθάριστα έσοδα τους, αυτό μειωνόταν σε 0,1% και ούτε αυτό ποτέ καταβλήθηκε. Η Τρόικα διευκόλυνε τα ιδιωτικά κανάλια με το να πληρώνουν 20% επί των εσόδων από τις διαφημίσεις και αυτό από το 2014.

- **Λένε:** «...δεν ανεχόμαστε θύλακες αδιαφάνειας και δημόσιας σπατάλης. Η Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση, η ΕΡΤ είναι χαρακτηριστική περίπτωση μοναδικής αδιαφάνειας και απίστευτης σπατάλης και αυτό τελειώνει σήμερα.» δηλώσεις κυβερνητικού εκπρόσωπου του Σίμου Κεδίκογλου 11.06.2013

Όμως: Η αδιαφάνεια της ΕΡΤ τελείωσε, του υπουργείου Οικονομικών άρχισε. Πού είναι η ενημέρωση και η διαφάνεια για το πόσο απόκτησε τα τηλεοπτικά δικαιώματα του τρίτου τελικού του πρωταθλήματος και του Confederations Cup από τον Ant1 και ΣΚΑΪ αντίστοιχα; Πού στον ιστότοπο της «ΔΙΑΥΓΕΙΑΣ» είναι η απόφαση παραχώρησης αυτών των δικαιωμάτων; Πού υπάρχει το ποσό το οποίο θα λαμβάνει ο κος Γκίκας Μάναλης για τη διαφανή πρόσληψη «έμμισθης εντολής» του, ως προσωρινού διαχειριστή;

- **Λένε:** «...στη θέση της ΕΡΤ θα

δημιουργηθεί ένα σύγχρονος, δημόσιος φορέας, αλλιώς όχι κρατικός ούτε κομματικά ελεγχόμενος οργανισμός ραδιοτηλεόρασης. ...» δηλώσεις κυβερνητικού εκπρόσωπου του Σίμου Κεδίκογλου 11.06.2013

Όμως: Πού είναι ο μη ελεγχόμενος οργανισμός όταν σύμφωνα με το νέο κανονισμό 3 υπουργοί διορίζουν πάλι τη διοίκηση;

«Νέα ελληνική Ραδιοφωνία, Ιντερνέτ και Τηλεόραση» ... Άρθρο 7, Γενική Συνέλευση, 1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της ΝΕΡΙΤ – ΑΕ απαρτίζεται από τους Υπουργούς α. Οικονομικών, β. Πολιτισμού & Τουρισμού και γ. τον Υπουργό που είναι εκάστοτε αρμόδιος για θέματα Τύπου και Μέσων Ενημέρωσης. ... Άρθρο 8, Εποπτικό Συμβούλιο, ... 2. Τα μέλη του Ε.Σ. ... και διορίζονται με απόφαση του Υπουργού αρμόδιου για θέματα τύπου και Ενημέρωσης ... 5. Το Ε.Σ. έχει ιδίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες : ... β. Επιλέγει τον Δ/ντα Σύμβουλο και τα μέλη του Δ.Σ.

- **Λένε:** Το κτίριο της ΕΡΤ στην Αγία Παρασκευή τελεί υπό κατάληψη, πρέπει οι εργαζόμενοι να το εγκαταλείψουν.

Όμως: Όλοι οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ έχουν χρεωθεί από υπολο-

γιστές και εκτυπωτές μέχρι κασέτες, δίσκους αρχείου και πανάκριβα μηχανήματα. Εάν δεν έρθει κάποιος να αποδεσμεύσει τους εργαζομένους από ότι έχουν χρεωθεί δεν μπορούν να τα αφήσουν στην μοίρα τους. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ όπως και το Συμβούλιο της Επικρατείας εναντιώνονται στο «μαύρο» στις οθόνες και προσπαθούν με όποιο μέσο μπορούν να ενημερώνουν αντικειμενικά και για τα πάντα τον ελληνικό λαό, έως ότου η Κυβέρνηση ανοίξει στους Έλληνες πολίτες όλα τα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια.

- Λένε: τους εργαζόμενους της ΕΡΤ ιερές αγελάδες που δεν δέχονται να χάσουν τα «προνόμια» τους.

Όμως: Η αλήθεια είναι ότι στην ΕΡΤ ίσχυε μέχρι σήμερα Συλλογική Σύμβαση Εργαζομένων πράγμα το οποίο είναι κεκτημένο εργατικών αγώνων ενώ αντίθετα στα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης, όπως και σε άλλες επιχειρήσεις, έχουν επιβληθεί εδώ και καιρό χάρη στη μνημονιακή πολιτική, ατομικές συμβάσεις με χειρίστους όρους για τους εργαζόμενους. Αυτό ενοχλούσε την κυβέρνηση και φυσικά τα διαπλεκόμενα ιδιωτικά ΜΜΕ που την στηρίζουν. Σύμφωνα με την ανωτέρω συλλογική σύμβαση ο μέσος μισθός στην ΕΡΤ δεν ξεπερνά τα 1.000-1.100€, όπου κάθε άλλο παρά υψηλός δεν μπορεί να χαρακτηριστεί συγκριτικά με το σημερινό κόστος ζωής. Αντιθέτως προνομιακούς μισθούς 3.500-4.000€ απολάμβαναν οι "Ειδικοί Σύμβουλοι" που διορίζει η Διοίκηση δημιουργώντας θέσεις από εκεί που δεν υπήρχαν βολεύοντας ημέτερους και κουμπάρους.

Ναι λοιπόν υπερασπιζόμαστε τη συλλογική μας σύμβαση και θα παλέψουμε για να επιβληθεί αντίστοιχη και σε άλλους εργασιακούς χώρους!

- Η κυβέρνηση στις 21/6 καλεί τους εργαζομένους «να εκκενώσουν τις εγκαταστάσεις της πρώην ΕΡΤ, ώστε να υλοποιηθεί απρόσκοπτα και άμεσα η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας»

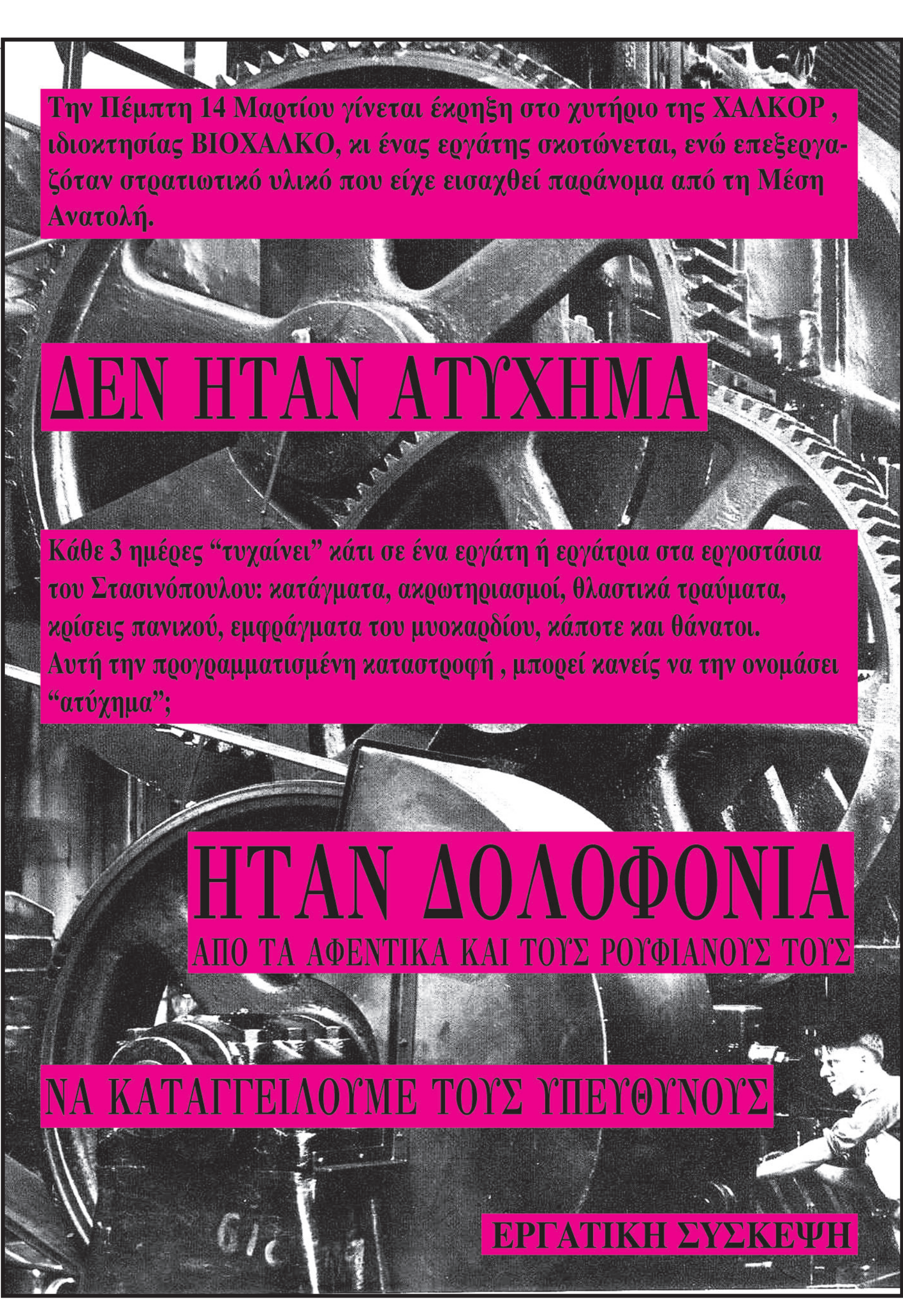
Όμως: Με την από 17.6.2013 προσωρινή διαταγή του Προέδρου του ΣτΕ διατάσσονται οι αρμόδιοι Υπουργοί να λάβουν τα αναγκαία οργανωτικά μέτρα για τη συνέχιση της μετάδοσης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών από δημόσιο φορέα. Η προσωρινή διαταγή είναι άμεσα εκτελεστή, υποχρεώνει κάθε διοικητικό και κυβερνητικό όργανο να συμμορφωθεί και να την εφαρμόσει και τυχόν παραβίασή της συνεπάγεται ποινικές ευθύνες.

Η αλήθεια είναι ότι η ΕΡΤ δεν έχει σταματήσει ούτε στιγμή να προβάλλει πρόγραμμα. Οι εργαζόμενοι είμαστε εκεί και μεταδίδουμε το πρόγραμμα εναλλακτικό τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό το οποίο δίνει φωνή σε ομάδες και ανθρώπους που μέχρι σήμερα ήταν αποκλεισμένοι από την τηλεόραση. Το Πρόγραμμα αυτό το ποθέτησαν και κατάφεραν και το έσβησαν από τις οθόνες η κυβέρνηση σε συνεργασία με την Digea. Η Digea είναι μία εταιρεία-κοινοπραξία 6 μεγάλων ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών (MEGA, ANT1, STAR, ΣΚΑΪ, ALPHA, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ TV). Ως γνωστόν κανένας από αυτούς δεν διαθέτει νόμιμη άδεια λειτουργίας, ενώ αντιθέτως έχουν όλοι ιδιαίτερο όφελος από το κλείσιμο της ΕΡΤ.

Μετά από αυτές τις διευκρινίσεις

από την πλευρά των εργαζομένων της ΕΡΤ, ζητάμε τη συμπαράστασή σας στον αγώνα μας. Στον αγώνα να μείνει ανοιχτή η ΕΡΤ, να γίνει η απαραίτητη αναδιοργάνωση και με συνεργάτες και εμάς τους ίδιους σε αυτήν γιατί γνωρίζουμε την ΕΡΤ καλύτερα από κάθε περιστασιακή διοίκηση που «χωλαίνει» η ΕΡΤ. Ταυτόχρονα όμως όλη η επικράτεια της Ελλάδας και όλοι οι Έλληνες να ενημερώνονται για τις επικαιρότητες, τον αθλητισμό και τον πολιτισμό από την Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση. Αν περάσει ο «ξαφνικός θάνατος» της ΕΡΤ ξέρουμε πολύ καλά πως δεν θα σταματήσει εδώ, αυτός θα απλωθεί σε παιδικούς σταθμούς, σχολεία, νοσοκομεία και ότι έχει απομείνει από το δημόσιο. Σας ευχαριστούμε που όλες αυτές τις μέρες είστε στο προαύλιο του Ραδιομεγάρου. Ζητάμε την έμπρακτη συμπαράστασή σας και με αποφάσεις και ψηφίσματα αλληλεγγύης από τα σωματεία σας για να παραμείνει η ΕΡΤ ανοιχτή και να εξορθολογιστεί.»

Την Πέμπτη 14 Μαρτίου γίνεται έκρηξη στο χυτήριο της ΧΑΛΚΟΡ, ιδιοκτησίας ΒΙΟΧΑΛΚΟ, κι ένας εργάτης σκοτώνεται, ενώ επεξεργάζοταν στρατιωτικό υλικό που είχε εισαχθεί παράνομα από τη Μέση Ανατολή.

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΤΥΧΗΜΑ

Κάθε 3 ημέρες “τυχαίνει” κάτι σε ένα εργάτη ή εργάτρια στα εργοστάσια του Στασινόπουλου: κατάγματα, ακρωτηριασμοί, θλαστικά τραύματα, κρίσεις πανικού, εμφράγματα του μυοκαρδίου, κάποτε και θάνατοι. Αυτή την προγραμματισμένη καταστροφή, μπορεί κανείς να την ονομάσει “ατύχημα”;

ΗΤΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ

Ποιοι είμαστε

Σ' αυτό το έντυπο γράφουμε εργαζόμενοι και άνεργοι κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιομηχανία, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες, εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες εργασίας και από το δημόσιο.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες εργασιακές σχέσεις που μας επέβαλαν με το μνημόνιο και με αφορμή την καπιταλιστική κρίση.

Προερχόμαστε στην ουσία από 3 γενιές που η κάθε μια έδωσε την δική της μάχη από την περίοδο 80-85 στα εργοστάσια και οικοδομές, στην περίοδο 90 που είχε ηττηθεί το εργατικό κίνημα και συγκρούστηκε με πολλούς τρόπους και σε εργασιακούς χώρους και η γενιά που βγήκε από τα δεκεμβριανά του 2008 μέσα σε ακόμα πιο οξυμένες συνθήκες.

Μέσα από τις τωρινές δυσκολίες φαίνεται από μικρά και μεγάλα βήματα στους χώρους δουλειάς ότι γεννιούνται καινούργιες δυνατότητες και προοπτικές. Έτσι, νοιώθουμε την ανάγκη, καταρχήν, να μαθαίνουμε για τα όσα συμβαίνουν μέσα στους χώρους δουλειάς.

Να μεταφέρουμε την εμπειρία μας γιατί κατανοούμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι πάνω κάτω τα ίδια.

Να ενημερώνουμε για όποιες κινητοποιήσεις γίνονται μέσα στους χώρους που περνάμε στα ψιλά γράμματα.

Να εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε αγώνα και σε κάθε πρόβλημα των εργαζομένων που γνωρίζουμε.

Να καταθέτουμε την άποψη μας για κάθε ζήτημα που μας αφορά γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να πούμε για να τα μάθουν όλοι.

Να οργανώσουμε την πάλη μας μέσα στους χώρους δουλειάς εκεί που καθημερινά βιώνουμε την εκμετάλλευση.

Κόκκινη γραμμή
Εργατική σύσκεψη
ergatikostypos@yahoo.gr

ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΟΙ ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΟΥΝ...

ΤΑ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΤΟΥΣ ΟΤΙ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΤΡΙΩΝ ΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ.

Η προκήρυξη που μοιράζει ο Συντονισμός Απλήρωτων Εργαζόμενων
(συνέχεια στη σελίδα 9)

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ PRAKTIKER ΔΙΝΟΥΝ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΜΑΧΗ!

Το επιχειρησιακό σωματείο των εργαζομένων στα Praktiker δίνει τη δική του μάχη για να μην περάσουν τα σχέδια της πολυεθνικής για μειώσεις μισθών και περικοπές των δικαιωμάτων τους, απιτώντας καινούρια επιχειρησιακή σύμβαση.

(συνέχεια στη σελίδα 3)

Περιεχόμενα

σελ 2: Ο αγώνας στη Wind - Vodafone ενάντια στη νέα εταιρία

σελ 3: Η μάχη των εργαζομένων στα Praktiker

σελ 4: Το κλείσιμο ενός νοσοκομείου

σελ 5: Πώς ιδρύεται ένα σωματείο

σελ 6-7: Η χρυσή αυγή ρίχνει τα μεροκάματα, για κατίρι των αφεντικών

σελ 8-9: Απλήρωτοι εργαζόμενοι

σελ 10: Εμπειρία από προγράμματα Κοινωνικού Εργασίας

σελ 11: Κάθε μέρα σκαρφλώνω, γιατί;

σελ 12: Πως δουλεύουν τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών;

σελ 13: Ποιες είναι οι συνθήκες εργασίας ενός αναπληρωτή δασκάλου;

σελ 14-15: Μανωλάδα, Οκτώβρης 2013

• Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗ WIND ΚΑΙ VODAFONE ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τους τελευταίους μήνες οι εργαζόμενοι στη **Wind και Vodafone** αγωνιζόμαστε για να ματαιωθούν τα σχέδια των διοικήσεων των δυο εταιριών για σύσταση μιας τρίτης εταιρίας - εργολαβίας, με πρόσχημα το **network sharing**, στην οποία θα μεταφερθεί το τεχνικό προσωπικό τους, με απώτερο σκοπό τη μείωση του εργασιακού κόστους που θα προκύψει από απολύσεις, μειώσεις μισθών και καταπάτηση δικαιωμάτων. Οι δράσεις μας περιελάμβαναν μέχρι τώρα μοιράσματα προς το κοινό, παραστάσεις έξω από καταστήματα και ΕΕΤΤ, στάσεις εργασίας και απεργίες και θα κλιμακωθούν το προσεχές διάστημα σύμφωνα πάντα με τις αποφάσεις των γενικών μας συνελεύσεων. Η αλληλεγγύη που μας έδειξαν σωματεία, συνελεύσεις γειτονιάς και συλλογικότητες υπήρξε μια από τις αιτίες της επιτυχίας των δράσεων αυτών και αυτό αποδεικνύει ότι αυτή αποτελεί το όπλο μας απέναντι στις αυθαιρεσίες και την τρομοκρατία των εργοδοτών.

• ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ WIND (ΤΡΙΤΗ 22/10)

Συναδέλφιοι,

Για την οργάνωση των επόμενων βημάτων του αγώνα ενάντια στη «νέα εταιρία» - εργολαβία, η Γενική Συνέλευση του Σωματείου μας την Τρίτη 22/10 αποφάσισε τα εξής:

- 1) Πρόταση προς τη ΓΣΕΕ για ανακοίνωση-παρέμβαση της σχετικά με τη δημιουργία της εργολαβικής «νέας εταιρίας» και την προσπάθεια μεταφοράς εργαζομένων.
- 2) Δεν υπογράφουμε ή δεν παραλαμβάνουμε καμία επιστολή σχετικά με τη «νέα εταιρία» και τη μεταφορά συναδέλφων εκεί. Δεν συμμετέχουμε σε ατομικές συναντήσεις. Δεν αποδεχόμαστε πρόσκληση για εργασία στις εγκαταστάσεις της «νέας εταιρίας». Στην περίπτωση που επιχειρηθεί κάτι τέτοιο από τη διοίκηση, ενημερώνουμε το Σωματείο, ερχόμαστε να εργαστούμε στον κανονικό χώρο εργασίας μας (εγκαταστάσεις της Wind) και προχωρούμε σε γενική συνέλευση, εντός των κτιρίων της εταιρίας, για τις περαιτέρω κινήσεις μας. Δεν παραδίδουμε το badge (εταιρική κάρτα) - δεν δεχόμαστε badge της «νέας εταιρίας». Με την παρουσία μας στο χώρο εργασίας μας στη Wind, διαφυλάττουμε τα κτήρια και τον εξοπλισμό τους από κάθε απόπειρα δολιοφθοράς για την καταστικοφάντηση του αγώνα μας.
- 3) Σε προσκλήσεις ατομικών ή ομαδικών συναντήσεων ή συναντήσεων στελεχών με αντικείμενο συζήτησης τη «νέα εταιρία» και τη μεταφορά εργαζομένων σ' αυτή, ενημερώνουμε το Σωματείο, ώστε αυτό, σε συντονισμό με τους συναδέλφους, να δράσει για να υπάρχει παρέμβαση με τις θέσεις του Σωματείου και των εργαζομένων σ' αυτές τις συναντήσεις. Να απαιτήσουμε ν' ακουστούν και να γίνουν σεβαστά τα αιτήματά μας.

4) Όσο οι διοικήσεις μας κρατούν σε ομηρία δεν συμμετέχουμε σε διαδικασίες ή λειτουργίες που αφορούν τη «νέα εταιρία» ή που υπονομεύουν τις θέσεις εργασίας ή τα δικαιώματά μας.

5) Οργάνωση κοινή συνάντηση των συναδέλφων από Vodafone και Wind, σε συντονισμό με το Σωματείο της Vodafone.

6) 48ωρη απεργία με ανοιχτή ημερομηνία και σε συντονισμό με το σωματείο της Vodafone.

7) Κήρυξη νέας στάσης εργασίας (ανοιχτή ημερομηνία), ώστε να γίνει νέα γενική συνέλευση.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

(συνέχεια από σελίδα 1)

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ PRAKTIKER ΔΙΝΟΥΝ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΜΑΧΗ!

Συμμετείχαν στην 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ την **Τετάρτη 6 Νοέμβρη** και η συμμετοχή έφτασε σε κάποια καταστήματα ακόμα και στο 80 τοις εκατό. Έγιναν παρεμβάσεις έξω από τα καταστήματά τους με ανακοίνωση του σωματείου τους και πανό.

Λίγες μέρες πριν συμμετείχαν στην 24ωρη απεργία **ενάντια στο άνοιγμα των εμπορικών καταστημάτων τις Κυριακές**, που εξοντώνει ακόμα περισσότερο τους εργαζόμενους στο εμπόριο. Έγιναν παρεμβάσεις έξω από τα καταστήματα μαζί με την εργατική ήσυχ Νέας Ιωνίας και με άλλους αλληλεγγυούς, μοιράζοντας την ανακοίνωσή τους στους καταναλωτές.

Οι φωτογραφίες είναι από το κατάστημα της Μεταμόρφωσης,

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ "PRAKTIKER" ΕΛΛΑΣ
ΒΟΣΠΟΡΟΥ 28 - 16777 ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Τηλ. 210 9946365 - 6944 519650 & FAX: 210 5231619

Αθήνα, 5/11/2013

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συναδέλφισσες - Συνάδελφοι,

Το Σωματείο μας συμμετέχει στην Πανελλαδική Απεργία που έχει εξαγγείλει η ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στις **6/11/2013** και με τα δικά του αιτήματα, που ομόφωνα ψήφισαν οι εργαζόμενοι στη Γενική Συνέλευση του Σωματείου μας, στις 20/10/2013, και τα οποία είναι τα παρακάτω:

1. Υπογραφή νέας επιχειρησιακής ΣΣΕ για το 2014 χωρίς μειώσεις μισθών.
2. Λέμε **ΟΧΙ** σε όλες τις Κυριακές ανοίγματος των καταστημάτων.
3. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους τους εργαζόμενους.

Μόνο μέσα από την όξυνση της ταξικής πάλης εμείς οι εργαζόμενοι μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο. Αυτός είναι ο δρόμος που ανοίγεται με την Απεργία στις **6/11/2013**. Να πάρει η διεκδίκηση μαζικό χαρακτήρα, να αφήσει παρακαταθήκη για τους αγώνες που θα ακολουθήσουν.

Σ' αυτή την Απεργία πάμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Κανείς δεν την «παλεύει» μόνος

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

Ο Γεν. Γραμματέας

ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

• ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το Γενικό Νοσοκομείο Μελισσίων Α.Φλέμιγκ ιδρύθηκε ως Ν.Π.Δ.Δ. το 1986 και προήλθε από την ενοποίηση τριών πρώην ιδιωτικών κλινικών (ΤΣΑΓΚΑΡΗ - ΜΠΟΜΠΟΛΑ - Ζ.ΠΗΓΗ).

Η Ζ.ΠΗΓΗ έπαψε να λειτουργεί το 1999 (πουλήθηκε από τους ιδιοκτήτες της και έγινε LIDL).

Οι δύο πτέρυγες (ΤΣΑΓΚΑΡΗ - ΜΠΟΜΠΟΛΑ) έμειναν στο Ε.Σ.Υ, απέχουν 1,5χιλ μεταξύ τους και φιλοξενούν διαφορετικά κλινικά & εργαστηριακά τμήματα. Και στις δύο πτέρυγες λειτουργούν συγκροτήματα χειρουργείων & Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων.

Οι δύο πτέρυγες έχουν 270 κλίνες- 17 ΙΑΤΡΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ- 20 Τ.Ε.Ι.-ΤΜΗΜΑ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΝ - Μ.Τ.Ν- Μ.Σ.Φ.Π.Κ- ΚΕΝΤΡΟ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ – ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ – ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ κ.λ.π.

Από την αρχή του 2013 πραγματοποιήθηκε η συγχώνευση με υπουργική απόφαση (ΦΕΚ3499/Β/2012) του Α. Φλέμιγκ με το Νοσ. Σισμανογλείο. Σύμφωνα με την υπουργική απόφαση διατηρούνται όλες οι οργανικές θέσεις των εργαζομένων.

Σύμφωνα με έρευνα που έγινε από την Διευθυνση Ποιότητας και Αποδοτικότητας των υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας ανάμεσα σε 131 Νοσοκομεία το Α.Φλέμιγκ μαζί με το Ωνάσειο ήρθε **ΠΡΩΤΟ** με βαθμολογία υψηλότερη του 9 (ανωτερο το 10) **σχετικά με τη μέτρηση της ικανοποίησης του ασθενή. ΠΡΩΤΟ στην παροχή ποιοτικών υπηρεσιών υγείας σε όλα τα επίπεδα.**

ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΞΑΦΝΙΚΑ τον Ιούλιο του 2013 και εν μέσω καλοκαιριού ανακοινώνεται στα ΜΜΕ ότι ανάμεσα στα 8 Νοσοκομεία που κλείνουν ή αλληλάζουν χρήση είναι και το Α.Φλέμιγκ.

Σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας το Α.Φλέμιγκ θα λειτουργεί ως εξής:

- Λειτουργία τμημάτων στα πλαίσια υποστήριξης του Σισμανογλείου.
- Λειτουργία Κλινικής Ημερήσιας Νοσηλείας (one day clinic)
- Λειτουργία Μονάδας Αποκατάστασης
- Λειτουργία Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων.

Από τον Ιούλιο έως τώρα, τέλος Σεπτεμβρι

δεν υπάρχει ολοκληρωμένο σχέδιο για το πώς θα λειτουργήσει το Α.Φλέμιγκ.

Το βράδυ υπάρχει ένα σχέδιο Α και το πρωί ξυπνάς με σχέδιο Β.

Το σχέδιο για την υγεία που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση μέσω του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ της που έβαλε για υπουργό υγείας, είναι γραμμένο στο πόδι και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να δείξουν στα ΑΦΕΝΤΙΚΑ τους (ΤΡΟΪΚΑ) ότι υλοποιούν τις εντολές τους για εξαθλίωση του Ελληνικού Λαού.

Είμαστε στο τέλος του 2013 και οι παροχές υγείας γυρίζουν δεκαετίες πίσω, τότε που ο ασθενής ερχόμενος στο Νοσοκομείο για να νοσηλευτεί έφερνε μαζί και το ράτζο του.

Καταργώντας κλίνες από τα Δημόσια Νοσοκομεία έρχονται τα ράτζα στους διαδρόμους.

Ηδη εδώ και τρία περίπου χρόνια, πολλά Νοσοκομεία υπολειτουργούν με την υποχρηματοδότηση και το κλείσιμο τμημάτων.

Οι ασθενείς αναγκάζονται να πληρώνουν από την τσέπη τους αναλώσιμο υλικό (γάζες- βαμβάκι- καθετήρες- σύριγγες κ.λ.π.)

Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΠΑΡΑΝΟΙΑ

Οι 500 εργαζόμενοι(εκτός των γιατρών) του Α. Φλέμιγκ μόλις ενημερωθήκαμε για το σχέδιο αλλαγής χρήσης- κλείσιμο του Νοσοκομείου κινητοποιηθήκαμε προς όλες τις κατευθύνσεις για να το αποτρέψουμε .

Με έντυπο υλικό αρχίσαμε την ενημέρωση των ασθενών, των συνοδών τους, των κατοίκων, των φορέων, και όσων κρίναμε ότι μπορούσαν να βοηθήσουν ώστε να μην κλείσει το Α. Φλέμιγκ.

Καθημερινά είμασταν σε κινητοποιήσεις:

- συγκεντρώσεις στο χώρο δουλειάς
- συγκεντρώσεις, πορείες, διαδηλώσεις, στάσεις εργασίας, απεργίες, συνεντεύξεις στα

ΜΜΕ, κάλεσμα για συστράτευση με τα άλλα νοσοκομεία (κάποια ανταποκρίθηκαν κάποια άλλα όχι).

Δυστυχώς όμως την 9/9/13, 300 οργανικές θέσεις υπαλλήλων διαφόρων ειδικοτήτων καταργήθηκαν και βγήκαν σε διαθεσιμότητα. Και όταν καταργούνται θέσεις καταργούνται και κρεβάτια.

Το Νοσοκομείο από 10/9/13 λειτουργεί κάνοντας εφημερία με τρία μόνο τμήματα: 1 παθ/κο, 1 καρ/κο, 1 χειρ/κο. Παραμένουν τα Τ.Ε.Ι. Για να μπορέσει να λειτουργήσει η εφημερία και για να μην πεθάνει και κανένας αβοήθητος έφεραν προσωπικό από άλλα νοσοκομεία.

- Παράλογο? Και όμως λογικό!!!

ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΡΗΜΩΣΑΝ.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΝΑ ΥΠΟΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΟΥΝ.

ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΕΝΑ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ, ΚΟΣΜΗΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ.

ΕΝΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΠΡΩΤΟ ΣΕ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΟΙΟΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ.

ΕΝΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΣΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΣ ΜΑΣ.

Υπεύθυνοι για το κατάντημα στο χώρο της υγείας είναι οι κυβερνήσεις τόσων χρόνων που έκαναν ό,τι μπορούσαν για να απαξιώσουν το δημόσιο τομέα και όχι να τον εξυγιάνουν και να τον αναπτύξουν.

Είναι αδίστακτοι.

Λένε ψέματα για να δικαιολογήσουν την πολιτική τους.

- Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Και τελειώνοντας να σ' ευχαριστήσω άγνωστε αναγνώστη που διάβασες οσα έγραψα και να σου υπενθυμίσω να έχεις κρυμμένα στο πορτοφόλι σου 25€ γιατί δεν ξέρεις πότε θα χρειαστεί να νοσηλευτείς εσύ ή καποιος δικός σου. Λυπάμαι που στο λέω , αλλά χωρίς τα 25€ δεν θα μπορέσεις να κάνεις εισαγωγή σε Δημόσιο Νοσοκομείο (έχει ψηφιστεί και ετοιμάζεται να εφαρμοστεί).

- Και μη με ρωτήσεις αν δεν έχεις 25€ τι θα κάνεις...

Ε!! Βάλε το μυαλό σου να δουλέψει και θα καταλάβεις τι πρέπει να κάνεις.

εργαζόμενη σε νοσοκομείο

• ΠΩΣ ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΕΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Η οργάνωση των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, είναι σήμερα μια επιτακτική ανάγκη για την αντιμετώπιση της ολομέτωπης επίθεσης του κεφαλαίου. Οι τελευταίες νομοθετικές αλλαγές, που υπαγορεύτηκαν από την ντόπια και διεθνή οικονομική ελίτ, αφήνουν τους εργαζομένους ουσιαστικά ανυπεράσπιστους απέναντι στις ορέξεις των αφεντικών και καθιστούν την ατομική διαπραγμάτευση μονόδρομο στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων. Οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις ουσιαστικά τίθενται στο περιθώριο και ο κάθε μεμονωμένος εργαζόμενος βρίσκεται απροστάτευτος στην αρένα του οικονομικού ανταγωνισμού, σε συνθήκες άγριου κοινωνικού κανιβαλισμού, αφού πλέον οι ατομικές συμβάσεις εργασίας κυριαρχούν και οι εργοδότες ανταγωνίζονται στο πεδίο του φθηνότερου εργατικού κόστους.

Παρόλα αυτά, η οργάνωση των εργαζομένων, μέσω πρωτοβάθμιων σωματείων, αποτλεί ίσως το μόνο φραγμό στο κοινωνικό κανιβαλισμό που επικρατεί στις εργασιακές σχέσεις, δημιουργεί σχέσεις αλληλεγγύης και ανοίγει δρόμους αγώνα και διεκδίκησης απέναντι στην καπιταλιστική επίθεση. Οι εργαζόμενοι μέσω της οργάνωσής τους δεν είναι μόνοι απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, διεκδικούν και προτάσσουν τον αγώνα και την αλληλεγγύη απέναντι στη παθητικότητα και την εξατομίκευση που έχουν αναχθεί σε υπέρτατες καπιταλιστικές αξίες, ειδικά στους χώρους δουλειάς.

Καταρχάς, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων διακρίνονται σε πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες. **Πρωτοβάθμιες είναι τα εργατικά σωματεία** στους χώρους δουλειάς, ή στον κλάδο που ανήκει η επιχείρηση που εργάζονται ή στο επάγγελμά τους. **Δευτεροβάθμιες** είναι οι ομοσπονδίες δηλαδή οι ενώσεις πρωτοβάθμιων σωματείων (δύο ή περισσότερα σωματεία στην ίδια επιχείρηση ή στον ίδιο κλάδο ή στο επάγγελμα) και τα εργατικά κέντρα και τριτοβάθμιες οι συνομοσπονδίες (π.χ. ΓΣΕΕ) δηλαδή η ένωση ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων. Στο παρόν κείμενο θα μας απασχολήσουν αποκλειστικά τα πρωτοβάθμια σωματεία στα οποία μπορούν να εκφραστούν άμεσα και αδιαμεσολάβητα οι απόψεις και οι ανάγκες των εργαζομένων και να διατηρηθεί έτσι ο ακηδεμόνευτος χαρακτήρας τους. Τα πρωτοβάθμια σωματεία διακρίνονται σε **επιχειρησιακά** (δηλαδή που λειτουργούν σε μια επιχείρηση), **κλαδικά** (σωματεία με βάση τον κλάδο οικονομικής δραστηριότητας της επιχείρησης π.χ σωματείο εργαζομένων στη βιομηχανία τσιμέντου) και **ομοιοεπαγγελματικά** (π.χ σωματείο οικοδόμων). Σε κάθε επιχείρηση μπορούν να λειτουργούν περισσότερα επιχειρησιακά σωματεία, **οι εργαζόμενοι όμως μπορούν να συμμετέχουν μόνο σε ένα σωματείο της επιχείρησης ή του κλάδου και σε ένα του επαγγέλματός τους.** Για την ίδρυση του σωματείου ισχύουν τα εξής:

1. Είκοσι τουλάχιστον εργαζόμενοι που ασκούν το επάγγελμα ή τα επαγγέλματα ή απασχολούνται στον ίδιο κλάδο της οικονομίας ή εργάζονται στον ίδιο εργοδότη αποφασίζουν την ίδρυση της συνδικαλιστικής οργάνωσης **Τα είκοσι αυτά άτομα ονομάζονται ιδρυτικά μέλη.**

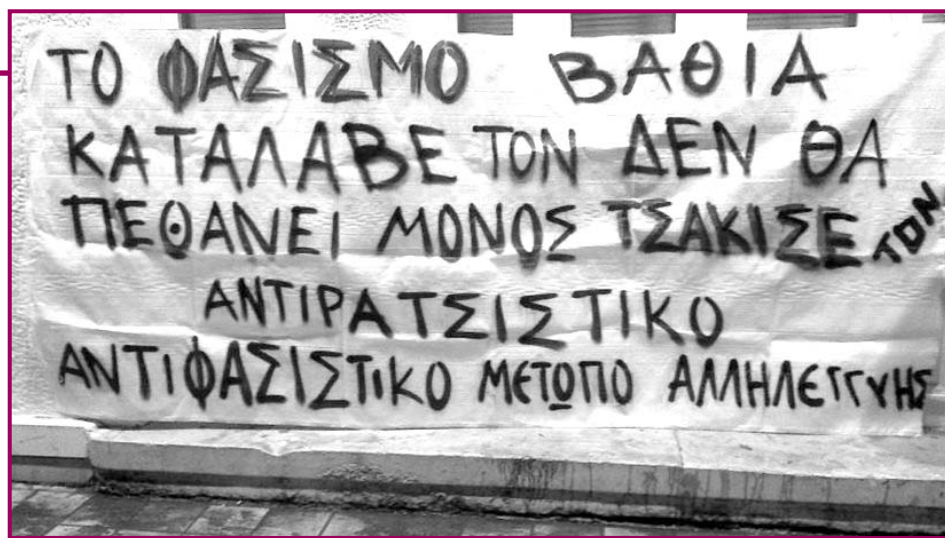
Τα ιδρυτικά μέλη του εργατικού σωματείου θα πρέπει να συμπληρώσουν και τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο ν.1264/82 (άρθρο 7 παρ.1) για την προσχώρηση σε ήδη υφιστάμενο εργατικό σωματείο δηλαδή, να έχουν συμπληρώσει δίμηνο μέσα στον τελευταίο χρόνο στην επιχείρηση ή εκμετάλλευση ή τον κλάδο απασχολήσής τους. Ιδρυτικά μέλη εργατικών σωματείων μπορούν επίσης να είναι, αλληλοδαποί και ανήλικοι εργαζόμενοι, εφ' όσον εργάζονται νόμιμα (ν.1264/82 άρθρο 1 αριθμ.12, άρθρο 7 παρ.1 εδα.2). Επίσης, **αξίζει να σημειωθεί** ότι προστατεύονται κατά των απολύσεων (απολύονται για συγκεκριμένους λόγους και μόνο μετά από άδεια της αρχής) τα πρώτα 21 ιδρυτικά μέλη **της πρώτης υπό σύσταση** συνδικαλιστικής οργάνωσης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης ή του επαγγελματικού κλάδου απασχόλησης εφόσον η επιχείρηση στην οποία εργάζονται απασχολεί από 80 μέχρι 150 εργαζόμενους, 25 μέλη αν απασχολεί πάνω από 150, 30 μέλη αν απασχολεί πάνω από 300 και 40 μέλη εάν απασχολεί πάνω από 500. Εφόσον οι εργαζόμενοι είναι πάνω από 40 και μέχρι 80, προστατεύονται μέχρι 7 ιδρυτικά μέλη κατά την τάξη υπογραφής της ιδρυτικής πράξης. Η προστασία αυτή ισχύει για ένα χρόνο από την ημέρα της υπογραφής της ιδρυτικής πράξης.

Η σύμπραξη των 20 τουλάχιστον μισθωτών γίνεται **με ιδρυτική πράξη**. Η ιδρυτική πράξη περιέχει την απόφαση των ιδρυτικών μελών να ιδρύσουν εργατικό σωματείο ακολουθώντας τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος και να υπαχθούν στις διατάξεις του καταστατικού.

2. Να εκλεγεί απ' τα ιδρυτικά μέλη 5μελές προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο, με μυστική ψηφοφορία χωρίς την παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου.

3. Με πρωτοβουλία του προσωρινού Δ.Σ. να συνταχθεί ένα σχέδιο καταστατικού, το οποίο έρχεται στη Γενική Συνέλευση των Ιδρυτικών Μελών για να συζητηθεί, να γίνουν διάφορες προτάσεις και να εγκριθεί το καταστατικό που δέχεται η πλειοψηφία, μετά από ψηφοφορία. Στο τέλος υπογράφεται αυτό απ' όλα τα μέλη. Το καταστατικό πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που ορίζει το άρθρο 80 του Α.Κ, ειδικότερα **την επωνυμία, την έδρα και τους σκοπούς** του σωματείου, τους **όρους εισόδου των μελών**, επίσης πρέπει να ορίζει **το επάγγελμα που πρέπει να ασκεί ο μισθωτός, την επιχείρηση, ή την εκμετάλλευση** στην οποία πρέπει να απασχολείται ο μισθωτός για να γίνει μέλος του εργατικού σωματείου, τα όργανά του και τον τρόπο λειτουργίας τους (γενική συνέλευση/διοικητικό συμβούλιο), τους πόρους καθώς και τους όρους διάλυσής του. Επίσης το καταστατικό πέρα από υποχρεωτικά θέματα που ορίζει ο νόμος, μπορεί να ρυθμίζει και άλλα θέματα που αναφέρονται στην εσωτερική οργάνωση, λειτουργία και δράση του εργατικού σωματείου.

Για την εγγραφή του σωματείου στο ειδικό βιβλίο συνδικαλιστικών οργανώσεων οι ιδρυτές ή η διοίκηση του σωματείου υποβάλλουν αίτηση στο ειρηνοδικείο. Στην αίτηση επισυνάπτονται η συστατική πράξη, τα ονόματα των μελών της διοίκησης και το καταστατικό με τις υπογραφές των μελών και με χρονολογία. Το δικαστήριο μετά τον έλεγχο της νομιμότητας του καταστατικού, διατάζει την εγγραφή του σωματείου στο ειδικό βιβλίο συνδικαλιστικών οργανώσεων. Από την εγγραφή στο ειδικό βιβλίο, το σωματείο αποκτά νομική προσωπικότητα, γεννιέται δηλαδή η συνδικαλιστική οργάνωση.

Στις 18 Σεπτεμβρίου στην Αμφιάλη ένα τάγμα εφόδου της χρυσαυγίτικης συμμορίας δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα. Το ξέσπασμα οργής που προκάλεσε αυτή η πολιτική δολοφονία, ανάγκασε το κράτος και τα ΜΜΕ να αποκαλύψουν αυτό που γνώριζαν εδώ και χρόνια: η χρυσή αυγή είναι μια συμμορία χιτλερικών αποβρασμάτων, δολοφόνων, μπράβων, νταβατζήδων, λαθρεμπόρων, που είναι έτοιμα να σκοτώσουν όποιον έχει διαφορετική άποψη από τη δική τους κι όποιον σηκώνει κεφάλι και τους χαλάει τα σχέδια. Για να καλύψουν αυτή την εγκληματική τους δράση, βάζουν μπροστά μια βιτρίνα «αντισυστημικότητας». Ότι δηλαδή πολεμάνε το σύστημα και το μνημόνιο, όλα αυτά που μας έχουν βυθίσει στην κατάσταση που βιώνουμε τα τελευταία τρία χρόνια.

Αν είναι έτσι τα πράγματα, το ερώτημα είναι: μας αφορά ως εργαζόμενους και εργαζόμενες αυτή η υπόθεση, που μοιάζει να αποτελεί μια περίπτωση κοινού ποινικού εγκλήματος, Μήπως «να αφήσουμε τους δικαστές να κάνουν τη δουλειά τους» και μεις να ξαναγυρίσουμε στη δική μας, αφού σιγά-σιγά υποχωρεί το αρχικό σοκ από την ωμή δολοφονία του 34χρονου εργάτη;

Αυτό είναι ένα κρίσιμο ερώτημα που καλώς ή κακώς είμαστε αναγκασμένοι να απαντήσουμε. Ανάγκη ακόμα μεγαλύτερη μπροστά στο θέαμα που παρουσιάζουν από την πρώτη μέρα της δολοφονίας όλοι αυτοί οι ρουφιάνοι στις οθόνες και στις εφημερίδες, που βάλθηκαν να μας πείσουν ότι είναι ενάντια στο φασισμό της χρυσής αυγής, ενώ εδώ και τρία χρόνια στηρίζουν με όλες τους τις δυνάμεις αυτό το φασισμό που κόβει μισθούς και συντάξεις, που κλείνει σχολεία και νοσοκομεία, που δημιουργεί καινούργιους άνεργους, που φέρνει στα όρια της εξαθλίωσης και της αυτοκτονίας εκατοντάδες ανθρώπους.

Η χρυσαυγίτικη συμμορία δεν είναι απλώς μια παρέα που της αρέσει να βγαίνει παγανιά και να σκοτώνει για πλάγια. Σκοπός αυτών των καθαρχμάτων, δεν είναι απλά να εξοντώνουν όποιο δεν ταιριάζει με τα δικά τους πρότυπα για τη φυλή και τη σκέψη. Σκοπός τους είναι να βοηθήσουν το σύστημα να ξεπεράσει τη σημερινή κρίση με

από τη δουλειά, ή που μας αφήνει πέντε μήνες απλήρωτους. Κακά τα ψέματα. Όταν μας διώχνουν από τις δουλειές, ή όταν μας αφήνουν απλήρωτους, δεν φταίνε οι μετανάστες, φταίνε τα αφεντικά που δεν θέλουν να μειώσουν τα κέρδη τους. Όμως αυτή η αλήθεια δεν συμφέρει τα αφεντικά. Γι' αυτό η συμμορία θέλει να βάλει τους φτωχούς να τρώμε τις σάρκες μας, για να γλιτώσουν το κράτος και τα αφεντικά από την ευθύνη που τους βαραίνει.

Η συμμορία ξέρει ότι χωρίς κοινωνικές συμμαχίες, που θα τις δίνουν λεφτά και υποστήριξη, δεν μπορεί να πετύχει πολλά πράγματα. **Τα μούσκουλα για τις βρωμοδουλειές είναι καλά, αλλά δεν φτάνουν από μόνα τους για να πάρει το πάνω χέρι σε μια γειτονιά.** Χρειάζονται λεφτά για να αγοραστούν συνειδήσεις (όπως χρειάζονται

Η χρυσή αυγή ρίχνει για το χατίρι το

τον τρόπο που θα ευνοούνται τα συμφέροντα των αφεντικών. **Σκοπός τους δηλαδή είναι να βοηθήσουν τα αφεντικά να ξεφορτωθούν την κρίση από τις πλάτες τους και να τη φορτώσουν στις δικές μας πλάτες.** Στις πλάτες των εργαζομένων, των ανέργων και γενικά των αδύναμων αυτής της κοινωνίας.

Η αμοιβή τους για μια τέτοια προσφορά είναι εκδουλεύσεις, χρήματα, θέσεις εξουσίας, κύρος. Για να πετύχει ένα τέτοιο στόχο, η συμμορία χρειάζεται ορισμένες προϋποθέσεις.

Μια από αυτές είναι να διασπάσει τους εργαζόμενους και να σπρώξει τους πιο δυνατούς από αυτούς εναντίον των πιο αδύναμων. Γι' αυτό επιτίθενται πρωταρχικά στους μετανάστες εργάτες και εργάτριες, υποστηρίζοντας ότι «οι ξένοι μας παίρνουν τις δουλειές». Η σκληρή εμπειρία της ανεργίας φάχνει με αγωνία «ποιος της φταίει» και στη σημερινή εποχή της κρίσης, είναι πιο εύκολο να βάλει στο στόχο τον μετανάστη εργάτη παρά το αφεντικό που μας διώχνει

και μπάτσοι να κάνουν τα στραβά μάτια...). Μια τέτοια συμμαχία προσπάθησε να χτίσει στην ιχθυόσκαλα του Κερατσινίου με τα ντόπια μεγαλοαφεντικά. Για να το κάνει αυτό, επιτέθηκε πριν ένα χρόνο σε πέντε αιγύπτιους ψαράδες στο σπίτι τους, έστειλε τους πιο πολλούς στην εντατική και κατέστρεψε τις βάρκες τους. Έτσι αφενός μείωσε την ανταγωνιστικότητα τους στην αλιεία και στην αγορά της ιχθυόσκαλας, αφετέρου έστειλε ένα μήνυμα τρομοκρατίας στους ξένους ψαράδες: «φύγετε από την ιχθυόσκαλα αν δεν θέλετε να έχετε αυτή την τύχη». Ταυτόχρονα κέρδισε την στήριξη και τα λεφτά των μεγαλοαφεντικών της ιχθυόσκαλας, ένα μέρος των κερδών τους δηλαδή, λόγω του ότι βγάλανε εκτός συναγωνισμού τους ξένους ψαράδες.

Στην περίπτωση της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης του Περάματος τα πράγματα είναι διαφορετικά. Στην ζώνη υπάρχουν ισχυρά συνδικάτα του ΚΚΕ (ΠΑΜΕ), που έχουν λόγο όχι μόνο για τους μισθούς των εργατών, αλλά ακόμα και για το ποιος θα δουλέψει εκεί. Παρόλο που είναι μεγάλη

συζήτηση για τον πραγματικό ρόλο του ΠΑΜΕ στη ζώνη, το βέβαιο είναι ότι οι αγώνες των σωματείων της ζώνης, επέτρεπαν στους εργατές να έχουν ένα σεβαστό μεροκάματο, όταν φυσικά το έβρισκαν. Αυτό δεν αρέσει καθόλου στους εργολάβους που επισκευάζουν τα καράβια, ούτε στους εφοπλιστές. Για το λόγο αυτό, επειδή δηλαδή θέλουν να ξεφορτωθούν τα σωματεία της Ζώνης έβαλαν τους μπράβους της συμμορίας να στήσουν εργοδοτικό σωματείο μέσα στη Ζώνη, για να αναγκάζει τους εργατές να δουλεύουν για ένα ξεροκόματο και να σκύβουν το κεφάλι. Για το λόγο αυτό επιτέθηκαν τόσο τους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και για τον ίδιο λόγο δολοφόνησαν τον Παύλο Φύσσα, έναν άνθρωπο που δούλευε στη ζώνη παλιότερα αλλά λόγω της μουσικής του και

Αν κάτσουμε να το ψάξουμε λίγο παρακάτω, είναι το ίδιο μέλλον που μας υπόσχεται το σημερινό πολιτικό προσωπικό. Η διαφορά είναι στα μέσα. **Η συμμορία στέλνει αποσπάσματα μαχαιροβγαλιτών να τρομοκρατούν και να δολοφονούν τη νύχτα όσους σηκώνουν κεφάλι, το κράτος στέλνει αποσπάσματα κρानοφόρων (ΜΑΤ) να χτυπούν όσους συμμετέχουν σε διαδηλώσεις.** Η συμμορία φτιάχνει γραφεία ευρέσεως εργασίας με 18 ευρώ μεροκάματο, το κράτος φτιάχνει προγράμματα κοινωνικού εργαίας με 23 ευρώ μεροκάματο. Η συμμορία χτυπάει, στέλνει στην εντατική και δολοφονεί μετανάστες, το κράτος τους συλλαμβάνει και τους κλείνει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μέχρι να τους διώξει. Θεωρία των δύο άκρων πράγματι, σαν

...νει τα μεροκάματα ...ων αφεντικών

της αντιφασιστικής δράσης του, είχε τη δυνατότητα να επηρεάζει ευρύτερα ακροατήρια και άρα να μπαίνει εμπόδιο στις επιδιώξεις τους.

Για τον ίδιο λόγο η συμμορία στήνει γραφεία ευρέσεως εργασίας με μεροκάματο 18 ευρώ. Πράγματι αν οι άνεργοι ήταν έτοιμοι να παίρνουν 10 ευρώ μεροκάματα, να μην έχουν ένσημα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, να δουλεύουν όσο κι όποτε τους χρειάζονται τα αφεντικά και να 'χουν το κεφάλι κάτω, η κρίση θα είχε ξεπεραστεί για τα αφεντικά. Μόνο που η δική μας ζωή θα ήταν η χειρότερη κόλαση.

Αυτό το μέλλον υπόσχεται η ναζιστική συμμορία σ' όλους εμάς. Αν είμαστε εργαζόμενοι μας λέει «σικάσε και δούλευε» υπέρ πατρίδος (δηλαδή υπέρ των αφεντικών). Αν είμαστε άνεργοι μας λέει: «κλείψτε το κόκαλο που σας πετάω και να στε ευχαριστημένοι που θα βρείτε δουλειά». Αν είμαστε μετανάστες: «Περισσότερο: ή γυρνάτε στις χώρες σας, ή σας φυτεύω δύο μέτρα κάτω από τη γη».

ένα δίκοπο μαχαίρι. Στο ένα άκρο το σημερινό κράτος έπαικτης ανάγκης και στο άλλο τα τσιράκια των αφεντικών που ντύθηκαν ναζιστικά ζόμπι.

Αγώνας ενάντια στα δύο άκρα πάει να πει αγώνας διπλός. Στο δρόμο κόντρα στο φόβο των θρασυδειλών της συμμορίας και των κρानοφόρων του κράτους, στις διαδηλώσεις για μισθούς, δημόσια αγαθά, αξιοπρέπεια. Στη δουλειά κόντρα στα αφεντικά μας, που είτε χρηματοδοτούν τη συμμορία είτε όχι, η τακτική να έχουμε το κεφάλι κάτω και να δουλεύουμε είναι το όνειρο τους.

Να μιλάμε στους συναδέλφους, να οργανωνόμαστε στη δουλειά, να σηκώσουμε ψηλά το κεφάλι. Κάθε μικρή νίκη ενάντια στα αφεντικά και στους προϊσταμένους μας είναι νίκη ενάντια στη συμμορία. Μέχρι να ρθει η ώρα που θα πάρει ο διάολος και τα αφεντικά και τα τσιράκια τους, είτε φοράνε τις γραβάτες της συμμορίας, είτε φοράνε άλλες βουλευτικές γραβάτες.

ΟΠΟΙΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΤΟΥ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΣ ΗΘΙΚΗ Ή ΥΛΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ, ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΧΘΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΕΡΑ ΩΣ ΤΕΤΟΙΟΣ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ

ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ
ΟΜΑΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΣΤΕΙΕΥΣΗ

Είμαι ένας εργαζόμενος στον κλάδο των επισιτιστικών επαγγελματιών.

Εργάζομαι εδώ και 11 χρόνια σε πολλές επιχειρήσεις αυτού του κλάδου ως μάγειρας.

Θα μπορούσα να απαριθμήσω πολλά «κακά» αυτού του επαγγέλματος και παρατυπίες των εργοδοτών απέναντι στους εργαζόμενους.

Υπερωρίες που δεν πληρώνονται ως υπερωρίες, αλλά ως κανονική εργατοώρα και σε πολλές περιπτώσεις δεν πληρώνονται καθόλου.

Εργαζόμενοι που δηλώνονται ως ημιαπασχολούμενοι ενώ δουλεύουν πολλές φορές ακόμη και παραπάνω από 8ωρο.

Εργατικά ατυχήματα τα οποία δεν εμφανίζονται ως εργατικά.

Αργίες που δεν πληρώνονται.

Άδειες και επιδόματα τα οποία πληρώνονται με μεγάλες καθυστερήσεις.

Νυχτερινά ωράρια τα οποία πληρώνονται ως κανονικές εργατοώρες χωρίς την νόμιμη προσαύξηση.

Θα μπορούσα να γράψω και άλλα πολλά ακόμη. Άλλωστε κάποια από αυτά λίγο ή πολύ τα ξέρουμε όλοι. Τα τελευταία χρόνια με την δικαιολογία της κρίσης το ρεπερτόριο των εργοδοτών έχει εμπλουτιστεί με καινούργια τεχνάσματα απέναντι στους εργαζόμενους π.χ. (δοκιμαστική περίοδος χωρίς αμοιβή, εργασία βάσει της δουλειάς που υπάρχει και γενικά όσο πιο ελαστικές συνθήκες εργασίας). Όλα αυτά γίνονται ενώ το επάγγελμά μας έχει βγει από τα βαρέα και ανθυγιεινά και ενώ οι μισθοί έχουν πιάσει πάτο.

Το θέμα για εμάς είναι τι κάνουμε εμείς; Μόνο με οργανωμένη αντίδραση στους χώρους εργασίας, αλληλεγγύη μεταξύ μας και συμμετοχή στα σωματεία και σε διάφορες κινήσεις που θεωρούμε καλές μπορούμε να καταφέρουμε κάτι.

Δυστυχώς πια οι νόμοι ευνοούν τους εργοδότες να

εφαρμόσουν αυτά που πάντα ήθελαν.

Εμείς από μεριά μας πρέπει να παλέψουμε με ό,τι «όπλα» έχουμε πια στα χέρια μας. Τώρα είναι η ώρα να παλέψουμε για τα δικαιώματά μας που μερικά χρόνια πριν ίσως θεωρούνταν αυτονόητα. Αν αργήσουμε ίσως να είναι αργά.

Κανένας εργαζόμενος μην θεωρήσει ότι αυτό που γίνεται τώρα στον συνάδελφο μας, δεν μπορεί να γίνει και σ' αυτόν.

Ίσως αύριο να είμαστε και εμείς στην θέση κάποιου που απολύεται έχοντας 6, 8, ή 12 μήνες π.χ. απλήρωτος.

Άλλωστε τα τελευταία χρόνια οι εξελίξεις είναι πολύ γρήγορες και οδυνηρές για εμάς.

**ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ,
ΟΛΑ ΚΑΤΑΚΤΙΟΥΝΤΑΙ.**

• ΠΡΟΚΥΡΗΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Συνάδελφε/ισσα,

Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να υπομένουμε αδιαμαρτύρητα, την καθυστέρηση των χρημάτων που μας χρωστάει ο εργοδότης.

Έχουμε το δικαίωμα να καταγγείλουμε στην Επιθεώρηση Εργασίας τη μη καταβολή των δεδουλευμένων μας, καθώς και να κάνουμε αίτηση για τη διενέργεια εργατικής διαφοράς.

Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να συνεχίζουμε να παρέχουμε τις υπηρεσίες μας σε μια επιχείρηση που δεν μας πληρώνει.

Έχουμε το δικαίωμα να κάνουμε επίσκεψη εργασίας, μέχρι να μας καταβληθούν οι καθυστερούμενες αποδοχές. Δικαιούμαστε επίσης και επίδομα από τον ΟΑΕΔ για όλες τις ημέρες τις επίσκεψης.

Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να παρακαλάμε τον εργοδότη να μας πληρωθεί και να μας δώσει ένα χαρτζιλίκι για να την "βγάλουμε". Έχουμε το δικαίωμα να μηνύσουμε τον εργοδότη, καθώς η μη καταβολή δεδουλευμένων θεωρείται αδίκημα από το νόμο και προβλέπεται η διαδικασία του αυτοφώρου για τον παραβάτη.

Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να στερούμε εμείς τα στοιχειώδη από την οικογένειά μας και ο εργοδότης να χαιρεί ακέραια την περιουσία που έφτιαξε από την εργασία μας. Έχουμε το δικαίωμα να διεκδικήσουμε δικαστικά την κατάσχεση της περιουσίας του.

Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίζουμε μόνοι την απλήρωτη εργασία ως μια συμφορά που χτύπησε μόνο το δικό μας σπίτι. Έχουμε το δικαίωμα να οργανωθούμε

στο σωματείο μας και να παλέψουμε συλλογικά για αυτά που μας χρωστάνε, με ενότητα και αλληλεγγύη.

Δεν έχουμε, όμως, το δικαίωμα να αποδεχτούμε την εδραίωση ενός καθεστώτος σύγχρονης δουλοπαροικίας στους χώρους της εργασίας. Έχουμε την ηθική υποχρέωση να παραδώσουμε στα παιδιά μας έναν κόσμο καλύτερο από αυτόν που παραλάβαμε.

Έχουμε την υποχρέωση να αντισταθούμε!

Συντονισμός απλήρωτων εργαζόμενων

[www.aplirotoi.orgazomenoi.](http://www.aplirotoi.orgazomenoi.wordpress.com)

[wordpress.com](http://www.aplirotoi.orgazomenoi.wordpress.com)

aplirotoi.orgazomenoi@gmail.com

• ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ HONDOS CENTER: ΚΙ ΕΔΩ ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ

Στις δύσκολες μέρες που διανύουμε και με πρόφαση την κρίση, πολλοί συνάνθρωποι/συνάδελφοι, παραμένουν απλήρωτοι ή κινούνται δικαστικά χωρίς αποτέλεσμα.

Η σωστή πληροφόρηση είναι όπλο!

Συγκεκριμένα, για τις υποθέσεις που αφορούν στα καταστήματα Hondos Πατησίων, Ιπποκράτους και Ν. Ιωνίας η διαχείριση άηλαξε χέρια και πέρασε στον Στέφανο Κωτσούλα, αδελφό της συζύγου του Γεώργιου Χόντου.

Τα τρία παραπάνω έχουν μετονομαστεί σε Hondos Palace.

Με την αλληλαγία της επωνυμίας και του διαχειριστή, σταδιακά έπαψε και η καταβολή των μισθών.

Σήμερα, εκτός από την παύση πληρωμών, η λειτουργία των καταστημάτων καθίσταται σχεδόν αδύνατη χωρίς επαρκές εμπόρευμα.

Οι εταιρίες δεν αποστέλλουν προϊόντα αφού δεν πληρώνονται.

Ο φαύλος κύκλος, χωρίς εμπορική κίνηση, συνεχίζεται με τους εναπομείναντες υπαλλήλους τουλάχιστον 8 μήνες απλήρωτους.

Όσοι αποχωρήσαν έχουν κινηθεί δικαστικά και αναμένουν εξελίξεις.

Στο κατάστημα της οδού Πατησίων, οι δύο από τους ορόφους έχουν περάσει στα χέρια της τράπεζας.

Εργαζόμενος στα Χοντος

Ως πότε θα είμαστε απλήρωτοι;

Ως πότε θα είμαστε ζητιάνοι στα μεροκάματα μας;

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ

Να βρεθούμε

Να συζητήσουμε

Να οργανωθούμε

Όλοι μαζί μπορούμε να βάλουμε φρένο στην απλήρωτη εργασία και στην τρομοκρατία της εργοδοσίας (Δολοφονίες – Ξυλοδαρμοί – Δικαστική αυθαιρεσία).

Συντονισμός Απλήρωτων Εργαζομένων

aplirotot

• ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

Από τις αρχές Σεπτεμβρίου 2013 και για 40 ημέρες, απλήρωτοι εργαζόμενοι και απολυμένοι από πέντε εργοστάσια της Εύβοιας, μαζί με το Εργατικό Κέντρο Χαλκίδας, κατέλαβαν το κτίριο της Περιφερειακής Ενότητας Εύβοιας και μπλόκαραν τις υπηρεσίες με σκοπό να διακαιωθούν τα αιτήματά τους.

Στις 16 Οκτώβριου, στις 5 το πρωί, οι μπάτσοι (4 διμοιρίες των ΜΑΤ) εισέβαλλαν στο κατειλημμένο κτίριο. 13 εργαζόμενοι που συμμετείχαν στην κινητοποίηση συνελήφθησαν.

Οι εργαζόμενοι που ενώθηκαν σε αυτόν τον αγώνα είναι από τα εργοστάσια:

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ - πρώην ΑΓΕΤ που πουλήθηκε στην ανταγωνιστική Γαλλική εταιρία LAFARGE η οποία απλά το έκλεισε αφήνοντας απλήρωτους τους εργαζόμενους.

INTERKEM του όμιλου Λαυρεντιάδη.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΙΑ - Πρώην Σωληνοουργία Τσαούσογλου.

ΝΕΟΣΕΤ και ΣΕΛΜΑΝ - εργοστάσια επεργασίας ξύλου, που έκλεισε την παραγωγή αφήνοντας απλήρωτους με δεδουλευμένα και αποζημιώσεις τους εργαζόμενους και με την άδεια του κράτους λειτουργούν το εμπορικό τμήμα τους σαν να μην τρέχει τίποτα.

• ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Για αρχή θα ήθελα να αναδείξω περιληπτικά το τι εστί κοινωνικής εργασίας. Μιλάμε για ένα τελείως νεόφερτο μοντέλο, κυρίως, ενοικιαζόμενης εργασίας - χρηματοδοτούμενο μέσω ΕΣΠΑ- από τις λεγόμενες Μη Κερδοσκοπικές- Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ)/ μεσάζοντες/ γραφεία ευρέσεως εργασίας ως άμεσοι εργοδότες για λογαριασμό του έμμεσου εργοδότη που είναι το Ελληνικό Δημόσιο. Κατέφθασε ως παράμετρος του Μνημονίου 1 και είναι ουσιαστικά η στυγνή αντικατάσταση οργανικών θέσεων εργασίας των μόνιμων υπαλλήλων, κυρίως στο δημόσιο τομέα, που τελικώς τη θέση τους αναλαμβάνουν άνεργοι με ολιγόμηνες θητείες και ως επακόλουθως πλήρως ανακυκλώσιμοι.

Οι τραγικές συνέπειες αυτού του μοντέλου: κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, εκ περιτροπής εργασία, ατομικές συμβάσεις επιπέδου εργασιακής ομηρίας χωρίς κανένα δικαίωμα διεκδίκησης ούτε των στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων.

Τουτέστιν, και σύμφωνα με τη προσωπική μου εμπειρία στο πρώτο κύμα (και πειραματικό θα συμπληρώνα) των προγραμμάτων "κοινωνικής" "εργασίας" 2012-2013, προσληφθήκαμε από το Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ (άκουσον άκουσον!!), δηλαδή τη ΜΚΟ που λειτουργεί υπό την αιγίδα της ΓΣΕΕ και βάζοντας μπροστά το I.N.E. ως νομικό πρόσωπο, γιατί το ΚΕΚ δε διαθέτει από μόνο του. Κληθήκαμε λοιπόν στο I.N.E. και υπογράψαμε ατομική σύμβαση εργασίας, κατά την οποία:

1^{ον}) θα εργαζόμασταν 5 μήνες μέσα σε διάστημα 12 μηνών, δηλαδή ούτε λόγος για πενήνήμερο πρωινό 8ωρο, δίνοντάς τους το δικαίωμα για διεκπεραίωση των εργασιακών μας καθηκόντων και απογεύματα, σαββατοκύριακα ή όποτε θα τους βόλευε να πραγματοποιηθούν αυτά τα 110 μεροκάματα μέσα σε ένα χρόνο. Εξού και ο αναγραφόμενος μισθός ως 25 ευρώ την ημέρα, αντί των 625 ευρώ μηνιαίως.

2^{ον}) ένα θολό κατεβατό από αμφιλεγόμενους νόμους, διατάξεις και πα-

ραγράφους εργατικού δικαίου που δε ξεκαθάριζε αν θα λαμβάναμε συντάξιμα ένσημα ή απλή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για το διάστημα αυτό.

3ον) το ότι σε περίπτωση που ο άμεσος εργοδότης (ΜΚΟ) αδυνατούσε να μας πληρώσει, εμείς δε θα μπορούσαμε να διεκδικήσουμε τα δεδουλευμένα μας απλά απλώς να τα περιμένουμε όσο καιρό χρειαστεί.

Αυτά είναι τα κύρια σημεία μεταξύ των αντεργατικών νομοθετικών τεράτων που αναγκαστήκαμε να υπογράψουμε.

Έτσι ερχόμενοι στη περίοδο κατά την οποία εργαζόμασταν ΚΑΤΑ ΤΥΧΗ και εν τέλει πενήνήμερο πρωινό 8ωρο, οργώνοντας όλες τις γειτονιές του Περιστερίου με τα πόδια, χτυπώντας όλες τις πόρτες, ενημερώνοντας και καταγράφοντας στατιστικά όσον αφορά τη σωστή διαδικασία ανακύκλωσης και εναπόθεσης ανόργανων και οργανικών απορριμμάτων. Με την 1-2 μηνών τακτική καθυστέρηση της εκάστοτε δόσης αποδοχών μας. Υπό τη συνεχή απειλή διεξαγωγής ελέγχου της ποιότητας και παραγωγικότητας της εργασίας μας από τα κεντρικά γραφεία της Περιφέρειας Αττικής ως ο έμμεσος εργοδότης (ης και δουλεύαμε πηλασιέ ένα πράμα..). Ευτυχώς οι "κύριοι" κύριοι άμεσοι και έμμεσοι εργοδότες κατάφεραν μετά από αρκετούς μήνες να μας πληροφορήσουν ότι θα λαμβάναμε συντάξιμα ένσημα, άσχετα αν θα έπρεπε να περιμένουμε το πέρας του 5μηνου ώστε να κατατεθούν οι ανάλογες ασφαλιστικές εισφορές για να ανανεώσουμε και εμείς τα βιβλιάρια υγείας μας. Δουλεύαμε δηλαδή ανασφάλιστοι, γιατί ούτε άνεργοι ήμασταν για να μας καλύπτει ασφαλιστικά ο ΟΑΕΔ, ούτε εργαζόμενοι με τις καλύψεις που τους αντιστοιχούν. Είμασταν απλά για 5 μήνες όμηροι.

Κλείνοντας να αναφέρω ότι ακόμα περιμένουμε το τελευταίο 20% των αποδοχών μας μετά από 6 μήνες, απλά όπως μας απαντούν και οι εργοδότες μας, "...γιατί να γκρινιάζουμε αφού πλέον ο υπόλοιπος κοσμάκης δουλεύει για 450 ευρώ, και μεις είμαστε οι τυχεροί είχαμε

**Λένε ωφελούμενοι...
εννοούνε σκλάβοι
Για "τιμωρία" που είμαστε
άνεργοι πρέπει να
δουλεύουμε για μεγάλο
διάστημα απλήρωτοι και να
τους λέμε και ευχαριστώ που
κάποια στιγμή μας δίνουν
400 ευρώ για να μη
λιμοκτονήσουμε. "Η εργασία
απελευθερώνει", όπως
έλεγαν και στα στρατόπεδα
συγκέντρωσης των ναζί."**

να λαβαίνουμε 700". Βέβαια υπήρξε και το εξής μείον 10% παράνομη παρακράτησης από τις ΜΚΟ, σαν μεσάζοντες-νταβατζήδες που είναι!

Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο, Και τα δυό βουτάνε απ' το γιακά κάθε εργοδότη άμεσο ή έμμεσο !!

ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Για οποιανδήποτε βοήθεια στους μελλοντικούς εργαζόμενους- ανέργους στα κοινωνικά προγράμματα :
synekox.espinblogs.net

*Ένας από τους χιλιάδες πρώην
"ωφελούμενους"*

Σεπτέμβριος 2013

• ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΣΚΑΡΦΑΛΩΝΩ, ΓΙΑΤΙ?

Γιατί είναι η δουλειά μου έλεγε ο συμπαθητικός και κάπως ευτραφής κύριος της διαφήμισης.

Μια διαφήμιση, από μια σειρά διαφημίσεων της cosmote, με πρωταγωνιστές εργαζόμενους από το χώρο της κινητής τηλεφωνίας, κυρίως τεχνικούς και φυσικά εναερίτες όπως ο παραπάνω κύριος.

Ηρεμία, γνώση του αντικειμένου, αίσθημα ευθύνης και συλλογικής προσφοράς για να έχουμε όλοι εμείς το πολυπόθητο αγαθό της επικοινωνίας, αυτά που πρόβαλλαν οι εναερίτες πάνω στους πύργους μέσα από το σποτ. Απόλυτα ασφαλείς όπως θα έπρεπε βέβαια να είναι και αν δεν ληγόταν, ευχαριστημένοι υπάλληλοι της εταιρείας.

Για να έρθουμε τώρα στην κάπως διαφορετική πραγματικότητα.

Κατά αρχάς οι εταιρείες δεν έχουνε μόνιμους εναερίτες. Όλες τις εξωτερικές εργασίες σε πύργους και ιστούς τις δίνουν σε εξωτερικούς εργολάβους. Εργολάβοι όπως στο χώρο της σίτισης της καθαριότητας και πάει λέγοντας, με τις γνωστές συνθήκες εργασίας.

Αυτοί με την σειρά τους βρίσκουν τεχνικούς, ηλεκτρολόγους, εναερίτες κτλ με τους οποίους συνεργάζονται με μπλοκάκι ή πολύ συχνά ακόμα και μαύρα! Αυτό τους δίνει την δυνατότητα να σε καλούν όποτε θέλουν, με τις απαιτήσεις βέβαια για συνέπεια και ποιότητα εργασίας στα ύψη. Ένα καθεστώς δηλαδή απόλυτης επισφάλειας.

ΟΙ εργολάβοι δεν είναι λίγοι. Αυτό το γνωρίζουν οι εταιρείες και τους πιέζουν κυρίως στα χρονοδιαγράμματα αλλά και στις τιμές. Θέλουν να γίνει η δουλειά τους ανά πάσα στιγμή και πάντα γρήγορα, αν κάποιος πει όχι μια φορά έξω από το παιχνίδι, ο επόμενος!

Η βιτρίνα βέβαια είναι η υπευθυνότητα της δουλειάς λόγω της σημαντικότητας της επικοινωνίας, η ανάγκη για την αδιάλειπτη παροχή της και η σοβαρότητα που πρέπει να αντιμετωπίζονται όλα αυτά.

Μια πίεση που φτάνει και στους εναερίτες με αποτέλεσμα να δουλεύουν 12, 14, 16, ... ώρες, από το πρωί μέχρι το βράδυ μετά από πολύωρα ταξίδια.

Ουπς βράδυ! Και τώρα ερχόμαστε στο ζήτημα της ασφάλειας.

Απαράβατοι κανόνες ασφαλείας σε αυτό το επάγγελμα υποτίθεται πως είναι :

- Δεν ανεβαίνουμε νύχτα στις κατασκευές.
- Δεν δουλεύουμε ποτέ μόνοι.
- Δεν δουλεύουμε με κακές καιρικές συνθήκες.

- Δεν δουλεύουμε κουρασμένοι και πολλές ώρες.
- Δεν δουλεύουμε σε περιβάλλον με ακτινοβολία.

Απλοί κανόνες που σκοπό έχουν να προλάβουν κάποιο ατύχημα και να προστατεύουν την υγεία, είναι καθεστώς, όπως θα δούμε παρακάτω να παραβιάζονται. Οι μεγάλες εταιρείες βέβαια δεν ασχολούνται με όλα αυτά, έχοντας μεταθέσει την ευθύνη για την τήρηση τους στους εργολήπτες.

Οι εναερίτες αναγκάζονται πολύ συχνά για να τελειώσει πχ. μια ζεύξη, να ανεβαίνουν σε πύργους και ιστούς νύχτα, πίσσα σκοτάδι με φακούς αφού οι εργολάβοι έχουν φροντίσει να φέρνουν πάντα λιγότερο κόσμο για οικονομία.

Άλλες φορές πάλι είναι μόνοι πάνω σε κάποιο βουνό αφού για την δουλειά τουλάχιστον δύο ή και τριών ανθρώπων κρίθηκε πιο συμφέρον να πάει μόνο ένας.

Όταν οι καιρικές συνθήκες ξεπερνούν τα όρια δυνατός αέρας, κρύο ή στον αντίποδα ελλεινή ζέση δεν τίθεται κανένα θέμα, αυτή είναι η δουλειά μας.

Και όλα αυτά σε καθεστώς πίεσης χρόνου, όλοι βιάζονται και αν δεν βγει το σήμα, ε τότε θα χαθεί ο κόσμος κανονικά.

Συχνό είναι και το φαινόμενο να είσαι κάπου και να πέφτει τηλέφωνο από την εταιρεία για κάτι που προέκυψε στην ευρύτερη περιοχή, μια βλάβη ασ πούμε, το ότι δεν προλαβαίνουμε, όπως είπαμε, δεν υπάρχει από τους εργολάβους, δύο σε ένα δηλαδή για τον εργαζόμενο με τα γνωστά αποτελέσματα.

Το χειρότερο όμως από όλα είναι η έκθεση στην ακτινοβολία. Μιλάμε για πύργους σαν χριστουγεννιάτικα δέντρα που σχεδόν δεν φαίνονται από τις κεραιές που έχουν πάνω με τον εναερίτη ανάμεσα τους να ψήνετε σιγά, σιγά. Δεν γίνεται άμεσα αντιληπτό πόσο επικίνδυνη είναι, αλλά λειτουργεί συσσωρευτικά για τον οργανισμό μέσα στα χρόνια.

Ποτέ μα ποτέ δεν κλείνουν οι σταθμοί όπως θα έπρεπε μη τυχόν και χαθεί το σήμα. Πραγματικά όμως το πρόβλημα που προκύπτει αν κλείσει ένας σταθμός είναι πολύ μικρό στην χειρότερη το σήμα στην κοντινή περιοχή να μην είναι τόσο καλό, αλλά αφού κάποιος θα ανεβαίνουν δεν έχουν λόγο ούτε να το σκεφτούν. Ακούγονται διάφορες γελοίες δικαιολογίες και καταλαβαίνεις ότι για την κονόμα δεν σέβονται τίποτα ούτε την ανθρωπινή ζωή και αφού τελικά η δουλειά γίνεται μια χαρά βολεύονται οι εταιρείες, αν και ουσιαστικά το έχουν επιβάλει και είναι υπεύθυνες αυτές.

Για όλους εμάς που κάνουμε αυτή την δουλειά στα παραπάνω φυσικά και δεν μπαίνει κανένα ζήτημα ταύτισης ή αληθυσμού, παρά μόνο η συνειδητοποίηση του στιγμίου εξαναγκασμού λόγω της ωμής ανάγκης για επιβίωση.

• ΠΩΣ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ;

Το καθεστώς εργασίας στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών για το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας είναι άγνωστο. Οι γονείς πληρώνουν με όλο και μεγαλύτερη δυσκολία τα δίδακτρα τα οποία οι ιδιοκτήτες φροντιστηρίων μειώνουν για να κρατήσουν τους μαθητές. Οι μειώσεις όμως στις τιμές δεν επιβαρύνουν φυσικά τους εργοδότες αλλά τους καθηγητές. Ο σύνδεσμος ιδιοκτητών φροντιστηρίων Euroalso και το «ψευδοσωματείο» εργαζομένων στα κέντρα ξένων γλωσσών (φτιάχτηκε το 2004 από εργοδότες και συγγενείς τους!) επιβάλλουν, σύμφωνα με τις επιταγές της κυβέρνησης και της τρόικας, τον εργασιακό μεσαίωνα που επικρατεί. Πρόσφατη «κατάκτησή» τους η σύμβαση εργασίας με μισθό 3 ευρώ την ώρα! Οι έμποροι της γνώσης συνεχίζουν να έχουν ακριβά για την εποχή δίδακτρα και ενώ δήθεν νοιάζονται για την ποιοτική εκπαίδευση δεν αποκαλύπτουν στους γονείς και στους μαθητές τους πόσο πληρώνουν τους καθηγητές. Εκτός από τα εξευτελιστικά μεροκάματα όμως ένας καθηγητής βιώνει κι άλλα προβλήματα όπως:

1. Δεν πληρώνεται την περίοδο των διακοπών ενώ οι μαθητές πχ τα Χριστούγεννα έχουν πληρώσει δίδακτρα για όλο το μήνα.
2. Οι φροντιστηριούχοι παρουσιάζουν ψεύτικο χρόνο απασχόλησης του προσωπικού κι έτσι δεν καταβάλλονται τα επιδόματα τριετιών που δικαιούνται οι καθηγητές.
3. Δεν πληρώνεται ο καθηγητής όταν εργάζεται επιπλέον για επιτήρηση και διόρθωση διαγωνισμάτων, ενημερωτικές συναντήσεις με γονείς, συσκέψεις προσωπικού, προετοιμασία μαθημάτων κλπ.
4. Επιβάλλονται συμβάσεις ορισμένου χρόνου (8-9 μηνών) χωρίς

καμιά εγγύηση για επαναπρόσληψη την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά. Μπορεί να φαίνονται υπερβολές σε ορισμένους τα επιδόματα κλη σε μια τέτοια εποχή. Όμως όλα αυτά είναι δικαιώματα κερδισμένα με αγώνες και το να συνηθίζουμε στην κατάσταση και να τα χάνουμε μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω. Ειδικά για έναν εκπαιδευτικό που θέλει να προσφέρει τη γνώση με τον καλύτερο και ποιοτικότερο τρόπο, οι συνθήκες αυτές δεν το επιτρέπουν. Όταν τρέχει σε όλη την Αθήνα, από φροντιστήριο σε φροντιστήριο για να κάνει 1 ώρα μάθημα για 3 ευρώ (τόσο κάνουν μόνο τα εισιτήρια!), όταν διδάσκεις με βάση τις εντολές του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου που συνήθως δεν έχει καν σχέση με το επάγγελμά του εκπαιδευτικού, πώς να διδάξεις ποιοτικά; Όταν το μόνο που τους νοιάζει είναι απλά «να γίνεται το μάθημα» και όχι το περιεχόμενό του, όταν καθηγητές τρομοκρατούνται και ποινικοποιούνται οι αγώνες τους; Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι καθηγητές που απολύθηκαν στο φροντιστήριο «Ανέλιξη» στην Ηλιούπολη επειδή διεκδίκησαν τα δεδουλευμένα τους!

Σε μια εποχή που οι άνεργοι είναι 1,5 εκατομμύριο και οι συνθήκες διαβίωσης χειροτερεύουν καθημερινά, οι καθηγητές στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών βιώνουν ένα εξευτελιστικό εργασιακό καθεστώς μέσα στη συνολική διάλυση της κοινωνίας και ειδικότερα στη διάλυση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας: Οι αλλαγές στα Πανεπιστήμια όπου η χρηματοδότηση τους είναι μηδαμινή και απολύεται προσωπικό, το νέο Λύκειο όπου ο μαθητής στα 15 του πρέπει ή να βρει λεφτά για να συνεχίσει στο Λύκειο και να πληρώνει την παραπαιδεία στα φροντιστήρια αφού θα έχει πλέον 3 φορές πανεληθύνει ή θα πρέπει να σταματήσει το

σχολείο για να βρει δουλειά με 300 ευρώ. Αυτά μας δείχνουν ουσιαστικά το τι ανθρώπους θέλουν οι «από πάνω» να φτιάξουν. Ένα μαθητή και ένα φοιτητή όπου για να πάει σχολείο και να σπουδάσει θα πρέπει να είναι πλούσιος και ένα καθηγητή με μισθούς πείνας που θα εργάζεται μέχρι να πεθάνει. Εν τέλει μια κοινωνία χωρίς παιδεία, ένα λαό αμόρφωτο, ρομποτάκι λόγω της εντατικοποίησης, ένα λαό με σκυμμένο το κεφάλι και χωρίς ελπίδα και προοπτική. Αν πρέπει σε ένα πράγμα να αντισταθούμε είναι αυτό: Ενάντια στη διάλυση της κοινωνίας και το νέο μοντέλο ανθρώπου που θέλουν να φτιάξουν, τον άνθρωπο που πέρα από την οικονομική εξαθλίωσή του δε θα μπορεί ούτε να σκέφτεται. Επειδή λοιπόν το πρόβλημα είναι συνολικό πρέπει όλοι οι καθηγητές να οργανωθούν στο –πραγματικό– σωματείο τους και να ανατρέψουν αυτή την εργοδοτική τρομοκρατία των ιδιοκτητών των φροντιστηρίων. Ακόμα κι αν στον ιδιωτικό τομέα είναι πιο δύσκολο η λύση πάντα έρχεται μέσα από τους συλλογικούς αγώνες και με τον ατομισμό δεν κερδήθηκε ποτέ τίποτα. Να οργανωθούμε και να παλέψουμε για τα αυτονόητα, ενάντια αρχικά στα μεροκάματα πείνας και τις συνθήκες εργασίας μέσα στο χώρο των φροντιστηρίων. Γιατί δεν είναι μόνο θέμα επιβίωσης αλλά και αξιοπρέπειας.

• ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΝΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΔΑΣΚΑΛΟΥ;

Το Υπουργείο Παιδείας, κάθε Σεπτέμβρη, με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, ξεκινά να καλύπτει τα κενά του με εμάς τους αναπληρωτές. Φυσικά τα κενά δεν καλύπτονται αμέσως, οπότε αρκετοί από εμάς προσλαμβάνομαστε ακόμη και το Δεκέμβρη ή το Γενάρη. Οι συμβάσεις μας διαρκούν μέχρι τον Ιούνιο, κάτι που σημαίνει ότι δεν πληρωνόμαστε το καλοκαίρι, όπως οι υπόλοιποι μόνιμοι δάσκαλοι. Ο μισθός μας κυμαίνεται από 850 μέχρι 950 ευρώ, αναλόγως τα χρόνια προϋπηρεσίας μας. Δουλεύουμε, κυρίως, στα δημοτικά σχολεία νησιωτικών και ορεινών περιοχών, στα ολοήμερα τμήματα, στις τάξεις υποδοχής, που στοχεύουν στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας σε παιδιά μεταναστών, και σε κάποιες δομές της ειδικής αγωγής όπως είναι η παράλληλη στήριξη, που υποστηρίζει παιδιά με διαταραχές, όπως ο αυτισμός.

Στην ουσία, είμαστε με μια βαλίτσα στο χέρι, αφού κάθε χρόνο, οι περισσότεροι από εμάς βρισκόμαστε σε διαφορετική περιοχή της Ελλάδας. Εγώ, για παράδειγμα, έχω δουλέψει στις Κυκλάδες, στα Δωδεκάνησα, στα Κύθηρα και στα βουνά της Ευρυτανίας. Ούτε λόγος βέβαια για κάλυψη των εξόδων μου μετακίνησης και διαμονής σε αυτά τα μέρη.

Δεν υπάρχει όμως η προοπτική του μόνιμου διορισμού;

Πέρυσι διορίστηκαν 5(!) δάσκαλοι και φέτος κανένας... οπότε, όπως και στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, περιμένουμε πια απολύσεις και όχι προσλήψεις.

Τουλάχιστον, ακόμα και με τη βαλίτσα στο χέρι, δεν έχετε μια σίγουρη δουλειά κάθε χρόνο;

Μέχρι το 2011 υπήρχε μια σχετική σιγουριά. Τότε, επί υπουργίας Διαμαντοπούλου, έκλεισαν αρκετά σχολεία και συμπύκνωσε η οργανικότητα κάποιων άλλων με αποτέλεσμα να μειωθούν αρκετά οι προσλήψεις.

Το μεγάλο μπαμ, όμως έγινε φέτος. Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, προσλήφθηκαν μόνο 500 δάσκαλοι, οι οποίοι πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, τη

στιγμή που στην έναρξη της περσινής σχολικής χρονιάς είχαν προσληφθεί 2500. Άλλες πιστώσεις από τον προϋπολογισμό δεν υπάρχουν, οπότε οι υπόλοιποι προσληφθήκαμε ή περιμένουμε αν θα προσληφθούμε μέσω κάποιου προγράμματος του ΕΣΠΑ.

Αυτή η μεγάλη μείωση προσλήψεων δεν έγινε λόγω σωστότερης κατανομής των δασκάλων, όπως προσπάθησε να ψελλίσει το υπουργείο στην αρχή, αλλά με την κατάργηση των περισσότερων ολοήμερων, με την αύξηση των μαθητών σε κάθε τάξη (από 25 σε 28) και με την υπολειτούργια των υποστηρικτικών διδακτικών δομών.

Ποια είναι η κατάσταση που επικρατεί στα σχολεία από την έναρξη της σχολικής χρονιάς;

Μπάχαλο! Το υπουργείο, βλέποντας ότι δεν υπάρχει καμία ουσιαστική αντίδραση, κάνει πάρτι.

Κατ' αρχήν, ελάχιστοι δάσκαλοι αποσπαστήκαν στα σχολεία που είχαν ζητήσει. Επίσης, με την κατάργηση του ολοήμερου, πέρα από την εξώθηση στην ανεργία πολλών αναπληρωτών δασκάλων και καθηγητών ειδικότητας, αρκετοί συνάδελφοι κρίθηκαν ως υπεράριθμοι και μεταφέρθηκαν σε άλλα σχολεία της περιφέρειας. Για παράδειγμα, κάποιος που δούλεψε μόνιμα σε κάποιο σχολείο των αγίων Αναργύρων, βρέθηκε ξαφνικά να εργάζεται στα μέγαρα. Αυτές οι μετακινήσεις πραγματοποιήθηκαν με εντολή μόνο του περιφερειακού διευθυντή εκπαίδευσης και όχι με τη συγκρότηση υπηρεσιακών συμβουλίων όπως γινόταν μέχρι τώρα.

Ακόμη, οι δομές της ειδικής αγωγής καλύπτονται εξ ολοκλήρου πια από το ΕΣΠΑ, που σημαίνει ότι αν κλείσει η κάνουλα, η ειδική αγωγή παύει να υφίσταται. Και το κε-

ρασάκι στην τούρτα ήρθε πριν λίγες μέρες. Με έγγραφο του, το υπουργείο παιδείας ζητάει να προσληφθούν νηπιαγωγοί και ειδικό εκπαιδευτικό βοηθητικό προσωπικό για τα ειδικά σχολεία μέσω των προγραμμάτων κοινωνοφελούς εργασίας του ΟΑΕΔ (6 μήνες συμβάσεις με 500 ευρώ) δείχνοντας τις ορέξεις τους για τα επόμενα χρόνια.

Όλη αυτή η εργασιακή επίθεση έχει επηρεάσει φυσικά και τη δουλειά μας.

Όσοι από εμάς θέλαμε να πειραματιστούμε κάνοντας κάποια παραπάνω πράγματα με τα παιδιά, τώρα πια βλέποντας ότι ο εργοδότης μας μας γράφει εντελώς στα αρχίδια του, απλά πηγαίνουμε στο σχολείο και κάνουμε το ωράριο μας.

Και οι δάσκαλοι τι λένε για όλα αυτά;

Ανάμεσα στους δασκάλους, όπως και στο μεγαλύτερο κομμάτι των εργαζόμενων, επικρατεί από τη μια γενικευμένη απογοήτευση και απογοήτευση, κάτι που είναι εν μέρει λογικό, αφού οι περισσότεροι ταξικοί και κοινωνικοί αγώνες των τελευταίων χρόνων πτήθηκαν πανηγυρικά και από την άλλη φόβος και η γνωστή μιζέρια «τουλάχιστον έχουμε τη δουλίτσα μας».

Έτσι, στις συνελεύσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων, που έγιναν στην έναρξη της σχολικής χρονιάς, σε περίοδο αναβρασμού και πενήντημερων απεργιών των καθηγητών, δεν υπήρχε καν απαρτία. Στην περιοχή μου, από τους 180 δάσκαλους συμμετείχαν μόλις οι 60.

Οι απόψεις που ακούγονταν από τις αριστερές παρατάξεις κυμαίνονταν στα γνωστά γενικόλογα: «να ανατραπεί η κυβέρνηση» και «δημόσιο δωρεάν σχολείο ενάντια στο σχολείο της αγοράς», τα ίδια δηλαδή που έλεγαν και οι καθηγητές και οδηγήθηκαν σε ξεφούσκωμα της απεργίας τους μετά από μια εβδομάδα. Χάθηκε έτσι η ευκαιρία να γίνει μια πολύμορφη απεργία, η οποία θα ξέφευγε από το δίπτυχο απεργία-πορεία, και η οποία θα στόχευε ξεκάθαρα και συγκεκριμένα στη διατήρηση των δομών του ολοήμερου και της ειδικής αγωγής.

Κάποιες κινήσεις, όπως οι καταλήψεις γραφείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που προσπάθησαν να μπλοκάρουν τις υπεράριθμες, είχαν θετικό πρόσημο αλλά δεν απέκτησαν την αναγκαία μαζικότητα.

• ΜΑΝΩΛΑΔΑ, ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2013:

Τι' χες Γιάννη; τι' χα πάντα!

Τελικά, το μεγαλύτερο πρόβλημα για το εργατικό κίνημα της χώρας μας αυτήν την περίοδο δεν είναι ότι δεν αναλαμβάνει αυτόνομες και αυτοτελείς πολιτικές πρωτοβουλίες, με συνέπεια να ετεροκαθορίζεται από τις επιλογές του αντιπάλου, αλλά ότι δεν μπορεί να αξιοποιήσει ούτε τα λάθη και τις προκλητικές ακρότητες του καθεστώτος και των εργοδοτών προκειμένου για την ανασύνταξη των δυνάμεών του.

Παρά τις δολοφονίες δύο νέων ανθρώπων, μια ταξική στο Περιστέρι και μια πολιτική στο Κερατσίνι σε διάστημα λίγων μόλις εβδομάδων, το εργατικό κίνημα βρίσκεται ξανά στην κατάσταση να περιμένει, είτε την κήρυξη μιας νέας πανεργατικής απεργίας-μπαλωθιάς από τις δυνάμεις του εργοδοτικού/ κυβερνητικού συνδικαλισμού, είτε το επόμενο έγκλημα ή ατύχημα του αντιπάλου για να ξεχυθεί στους δρόμους και να εκτονωθεί.

Είναι, λοιπόν, αναμενόμενο ότι η απόπειρα δολοφονίας την περασμένη άνοιξη στην Μανωλάδα από τσιφλικάδες- παραγωγούς φράουλας σε βάρος αλληλοδαμών εργατών γης δεν ενεργοποίησε εκείνα τα ταξικά αντανάκλαστικά που θα οδηγούσαν στην βελτίωση, έστω κατ' ελάχιστο, των όρων εργασίας και των συνθηκών διαβίωσης των εργατών. Στα πλαίσια πρόσφατης επί τήπου επίσκεψης μικτού κλιμακίου αγωνιστών με την συμμετοχή συντρόφων από την εφημερίδα «Εργατικός Τύπος» και από τον ιστότοπο «Barikat.gr» στα τέλη Οκτώβρη καταγράφηκαν οι ίδιες, διαχρονικές πλέον, εικόνες απειπισίας και παρακμής.

**Τεράστιες εκτάσεις
καλλιέργειας φράουλας, νέες
μονάδες μεταποίησης του
παραγόμενου προϊόντος,
αμέτρητα παραπήγματα
διαμονής - στοιβάγματος
χιλιάδων μεταναστών
εργατών γης, συνθέτουν μια
εικόνα ντροπής για εμάς,
αλλά αξιοπρέπειας για τους
ίδιους τους εργάτες γης.**

Τεράστιες εκτάσεις καλλιέργειας φράουλας, νέες μονάδες μεταποίησης του παραγόμενου προϊόντος, αμέτρητα παραπήγματα διαμονής-στοιβάγματος χιλιάδων μεταναστών εργατών γης, συνθέτουν μια εικόνα ντροπής για εμάς, αλλά αξιοπρέπειας για τους ίδιους τους εργάτες γης. Οι ίδιοι, διατηρώντας την ευπρέπεια και την αλληλεγγύη σε υψηλά επίπεδα, δέχθηκαν με χαμόγελο να μας ξεναγήσουν όχι μόνο στα πεντακάθαρα χτίσματα στα οποία αναπαύονται, αλλά και στον μαγικό κόσμο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και της ταξικής εγκατάλειψης.

Κατά τα λοιπά, business as usual στην Μανωλάδα! Παρά την συμφω-

νία όλων των εμπλεκόμενων φορέων, λόγω των συνεπειών της διεθνούς καμπάνιας μπούκοτάζ της ματωμένης φράουλας και μπροστά στην ανάγκη να χαθεί η καλλιεργητική περίοδος που ξεκίνησε δυναμικά πριν από ένα μήνα, το υπουργείο εσωτερικών ορθώνει ιδεολογικούς φραγμούς στην ιδέα της νομιμοποίησης έστω και «μιας τρίχας από τα μαλλιά ενός παράνομου μετανάστη» (sic). Μπροστά σε άλλο ένα τεχνητό αδιέξοδο της αστικής δημοκρατίας, οι δυνάμεις της τοπικής αγοράς ελίσσονται ακάθεκτες στην βάση μιας ανίερης σιωπηρής συμφωνίας.

Το σύστημα δουλεύει ρολόι στην βάση μιας γενικευμένης ανοχής των πάντων σε ένα ιδιότυπο καθεστώς εργασιακής, ασφαλιστικής, φορολογικής και ποινικής παρανομίας. Σε αυτόν τον παράδεισο κέρδους και ανομίας, η σιωπή των συνδικάτων, σε εκείνον μάλιστα τον Νομό με το ακατάρριπτο πανελλαδικό ρεκόρ των τριών (3) εργατικών κέντρων, βοά εκκωφαντικά. Τα κινήματα της αριστεράς προσποιούνται ότι δεν καταλαβαίνουν τί συμβαίνει, άηλοτε επειδή το ζήτημα των μεταναστών είναι αντιδημοσκοπικό, άηλοτε γιατί είναι, πλέον, αργά για να αποκτήσουν πολιτικές σχέσεις με αυτό το κομμάτι του προληταριάτου.

Ο πυρηνάρχης της χρυσής αυγής στην περιοχή -όπως συμπτωματικώς

φραουλοπαραγωγός- εγκαινίασε προ εβδομάδων τα γραφεία της οργάνωσης στην Βάρδα, ακριβώς απέναντι από το αστυνομικό τμήμα και λίγες εκατοντάδες μέτρα από τα πρώτα τσαρδιά των μεταναστών. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της αγοράς εργασίας επιτρέπουν δια της απουσίας τους την συνέχιση μιας δυναμικής εξαγωγικής αγροτικής δραστηριότητας. Η εκκλησία ενοικιάζει σε ιδιώτη το πρώην γηροκομείο, το οποίο η ίδια έκλεισε αιφνιδίως απολύοντας χωρίς αποζημίωση τους εργαζόμενους, μοιλονότι επρόκειτο για κερδοφόρα επιχείρηση, ώστε να μετατραπεί σε χώρο διαμονής μεταναστών με 4 ευρώ ενοίκιο ημερησίως το κεφάλι.

Ο ακροδεξιός Δένδιας μοιράζει ιδιοχείρως μέσα στο νοσοκομείο, ενώπιον φυσικά της τηλεοπτικής κάμερας, τις άδειες διαμονής των πυροβολημένων μεταναστών της περασμένης άνοιξης δείχνοντας ένα φιλεύσπλαχνο και ανθρωπιστικό προσώπιο. Το τέρας, ξέχασε να δηλώσει ότι η ελληνική νομοθεσία προβλέπει την έκδοση άδειας διαμονής για τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων για εργασιακή εκμετάλλευση και μάλιστα ανεξάρτητα από την επιθυμία του θύματος να συνεργαστεί με τις αρχές για την εξάρθρωση του κυκλώματος.

Ας είναι καλά η αρμόδια εισαγγελέας, που μας γλύτωσε από τον κόπο να συντάξουμε δακρύβρεχτα ψηφίσματα καταγγελίας για την απέλαση των πυροβολημένων εργατών, όπως κάναμε προ ημερών για την περίπτωση του βασανισμένου αιγύπτιου αρτεργάτη στην Σαλαμίνα. Παρεμπιπτόντως, ο φούρνος των νταήδων ρατσιστών που τον αηυσόδεσαν για ώρες στο δέντρο και το κακοποίησαν βάνουσα, όχι μόνο είναι ακόμη στην θέση του, αλλά συνεχίζει την οικονομική του δραστηριότητα ανενόχλητος.

Όλα καλά λοιπόν στις Μανωλάδες της Ελλάδας. Τα τελικά, πόσες Μανωλάδες χωράει η χώρα;;; Όσες επιτρέψουμε!

Για την ελληνική εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία οι εργάτες γης, πάνω από 200.000 σε όλη την χώρα, δεν είναι μισθωτοί εργάτες, αλλά κάτι άλλο. Το ίδιο και οι εργαζόμενοι στα πλαίσια της κοινωφελούς εργασίας, πάνω από 100.000 συνολικά, δεν είναι εργαζόμενοι, αλλά επίσης κάτι άλλο.

Για την ελληνική εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία οι εργάτες γης, πάνω από 200.000 σε όλη την χώρα, δεν είναι μισθωτοί εργάτες, αλλά κάτι άλλο. Το ίδιο και οι εργαζόμενοι στα πλαίσια της κοινωφελούς εργασίας, πάνω από 100.000 συνολικά, δεν είναι εργαζόμενοι, αλλά επίσης κάτι άλλο. Αν συνοψίσουμε και όλους τους άλλους «κάτι άλλο», τους ψευδο-αυτοαπασχολούμενους, τους «μπλοκάκιδες», τους επιδοτούμενους, τους μετανάστες κυρίως χωρίς χαρτιά, τους επί μακρόν αδήλωτα εργαζόμενους, πώς είναι δυνατόν να συζητάμε για ένα νικηφόρο εργατικό κίνημα με πάνω από ένα εκατομμύριο μισθωτούς εκτός εργατικής νομιμότητας και εκτός συνδικάτων;

Στα των Μανωλάδων ειδικότερα, το αίτημα/ διεκδίκηση: α) για μαζική και άνευ όρων νομιμοποίηση των μόνιμα διαμενόντων ανεπίσημων μεταναστών, β) για παραδειγματική τιμωρία των συνεργών & αποδεκτών των δικτύων εμπορίας ανθρώπων για εργασιακή εκμετάλλευση και γ) για κοινωνικοποίηση των εκτάσεων και των επιχειρήσεών τους για την συνέχιση της οικονομικής δραστηριότητας, τελικά δεν είναι ένα ριζοσπαστικό αίτημα, αλλά ένα κεντρικό διακύβευμα για την ίδια την πολιτική επιβίωση του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα των μνημονίων.

Η μη καταβολή δεδουλευμένων ημερομισθίων αντιμετωπίζεται από το εργατικό δίκαιο σαν κλοπή όπου ο εργοδότης συλλαμβάνεται και πάει αυτόφωρο.

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΖΗΤΙΑΝΟΥΣ ΣΤΑ
ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ;**

Όταν μας χρωστάνε λεφτά πάνω από ένα χρονικό διάστημα (2 μηνών) να υπάρχει ένα κεντρικό ταμείο από όπου θα πληρωνόμαστε όλα τα μεροκάματα που μας χρωστάει ο εργοδότης και μετά να διώκεται αυτός.

Να καταργηθεί η πρόσφατη τροπολογία που βάζει το δημόσιο πάνω από τα δεδουλευμένα μας στις πτωχευμένες εταιρείες.

Άμεση κατάσχεση της περιουσίας του εργοδότη με πρώτη υποχρέωση να ξεχρεώνεται ο εργαζόμενος.

Συντονισμός απλήρωτων εργαζομένων

www.aplirotoiergazomenoi.wordpress.com

aplirotoiergazomenoi@gmail.com